

## Knjiga Brojeva

<sup>1</sup> U Sinajskoj pustinji, u Šatoru sastanka, reče Jahve Mojsiju prvoga dana drugoga mjeseca, druge godine po izlasku iz zemlje egipatske: <sup>2</sup> “Obavite popis sve zajednice izraelske po rodovima i porodicama, navodeći imena svih muškaraca, glavu po glavu. <sup>3</sup> Od dvadeset godina naviše, za borbu sposobne u Izraelu, ti i Aron pobilježite prema njihovim jedinicama. <sup>4</sup> Neka s vama bude po jedan čovjek od svakoga plemena, glavari svoga pradjedovskog doma. <sup>5</sup> Ovo su imena ljudi koji će vam pomagati: Elisur, sin Šedeurov, za pleme Rubenovo; <sup>6</sup> Šelumiel, sin Surišadajev, za pleme Šimunovo; <sup>7</sup> Nahšon, sin Aminadabov, za pleme Judino; <sup>8</sup> Netanel, sin Suarov, za pleme Jisakarovo; <sup>9</sup> Eliab, sin Helonov, za pleme Zebulunovo. <sup>10</sup> Za Josipove sinove: Elišama, sin Amihudov, za pleme Efrajimovo; Gamliel, sin Pedahsurov, za pleme Manašeovo; <sup>11</sup> Abidan, sin Gidonijev, za pleme Benjaminovo; <sup>12</sup> Ahiezer, sin Amišadajev, za pleme Danovo; <sup>13</sup> Pagiel, sin Okranov, za pleme Ašerovo; <sup>14</sup> Elijasaf, sin Deuelov, za pleme Gadovo; <sup>15</sup> Ahira, sin Enanov, za pleme Naftalijevo.” <sup>16</sup> To bijahu sazivači zajednice, knezovi pradjedovskih plemena i glavari rodova izraelskih. <sup>17</sup> Mojsije i Aron onda uzmu one ljude što su po imenu bili određeni <sup>18</sup> te prvoga dana drugoga mjeseca sazovu svu zajednicu. Tada se

u popis prema rodovima i porodicama po redu unosio broj osoba starijih od dvadeset godina. <sup>19</sup> Kako je Jahve naredio Mojsiju, tako ih je on pobilježio u Sinajskoj pustinji. <sup>20</sup> Kad se utvrdi potomstvo Rubena, Izraelova prvorodenca, prema njegovim rodovima i porodicama, pribilježiše, glavu po glavu, imena svih muškaraca od dvadeset godina naviše, svih za borbu sposobnih. <sup>21</sup> Popisanih od Rubenova plemena bilo je četrdeset i šest tisuća i pet stotina. <sup>22</sup> Bili su popisani Šimunovi potomci prema njihovim rodovima i porodicama: pribilježiše se, glava po glava, imena svih muškaraca od dvadeset godina naviše, svih za borbu sposobnih. <sup>23</sup> Popisanih od Šimunova plemena bilo je pedeset i devet tisuća i tri stotine. <sup>24</sup> Kad se utvrdi potomstvo sinova Gadovih prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih. <sup>25</sup> Popisanih od Gadova plemena bilo je četrdeset i pet tisuća i šest stotina i pedeset. <sup>26</sup> Kad se utvrdi potomstvo sinova Judinih prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih. <sup>27</sup> Popisanih od Judina plemena bilo je sedamdeset i četiri tisuće i šest stotina. <sup>28</sup> Kad se utvrdi potomstvo sinova Jisakarovih prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih. <sup>29</sup> Popisanih od Jisakarova

plemena bilo je pedeset i četiri tisuće i četiri stotine. <sup>30</sup> Kad se utvrdi potomstvo sinova Zebulunovih prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih. <sup>31</sup> Popisanih od Zebulunova plemena bilo je pedeset i sedam tisuća i četiri stotine. <sup>32</sup> Josipovi sinovi: Kad se utvrdi potomstvo sinova Efrajmovih, prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih. <sup>33</sup> Popisanih od Efrajimova plemena bilo je četrdeset tisuća i pet stotina. <sup>34</sup> Kad se utvrdi potomstvo sinova Manaševih, prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih. <sup>35</sup> Popisanih od Manaševa plemena bilo je trideset i dvije tisuće i dvjesta. <sup>36</sup> Kad se utvrdi potomstvo sinova Benjaminovih, prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih. <sup>37</sup> Popisanih od Benjaminova plemena bilo je trideset i pet tisuća i četiri stotine. <sup>38</sup> Kad se utvrdi potomstvo sinova Danovih, prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih. <sup>39</sup> Popisanih od Danova plemena bilo je šezdeset i dvije tisuće i sedam stotina. <sup>40</sup> Kad se utvrdi potomstvo sinova Ašerovih, prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se,

glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih. <sup>41</sup> Popisanih od Ašerova plemena bila je četrdeset i jedna tisuća i pet stotina. <sup>42</sup> Kad se utvrdi potomstvo sinova Naftalijevih, prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih. <sup>43</sup> Popisanih od Naftalijeva plemena bilo je pedeset i tri tisuće i četiri stotine. <sup>44</sup> To su oni koje popisaše Mojsije i Aron sa dvanaest knezova izraelskih, po jedan na svaki pradjedovski dom. <sup>45</sup> Bili su popisani svi Izraelci, prema pradjedovskim domovima, od dvadeset godina i više, svi za borbu sposobni u Izraelu. <sup>46</sup> Bilo je, dakle, svih popisanih šest stotina i tri tisuće i pet stotina i pedeset. <sup>47</sup> Među te nisu se ubrojili Levijevci prema svojem pradjedovskom plemenu. <sup>48</sup> Jahve je, naime, rekao Mojsiju: <sup>49</sup> “Nipošto nemoj popisivati Levijeva plemena niti ga unosi u popis Izraelaca. <sup>50</sup> Nego ti sam odredi Levijevce za službu u Prebivalištu svjedočanstva; za sav njegov namještaj i sve što na nj spada; neka oni nose Prebivalište i sav njegov namještaj; neka oni u njemu poslužuju i oko njega tabore. <sup>51</sup> Kad se Prebivalište mora premještati, neka ga Levijevci rastave; a kad se s Prebivalištem treba utaboriti, neka ga Levijevci opet podignu. Svjetovnjak koji bi mu se primakao neka se pogubi. <sup>52</sup> Neka Izraelci logoruju svatko u svome taboru; svatko kod svoje zastave, po četama. <sup>53</sup> Levijevci neka borave oko Prebivališta svjedočanstva, da se gnjev ne

obori na izraelsku zajednicu. Neka tako Levijevci stražu straže oko Prebivališta svjedočanstva.”  
<sup>54</sup> Izraelci učine kako je Jahve Mojsiju naredio. U svemu tako urade.

## 2

<sup>1</sup> Jahve reče Mojsiju i Aronu: <sup>2</sup> “Neka Izraelci logoruju svatko kod svoje zastave, pod znakovima svojih pradjedovskih domova; neka se utabore oko Šatora sastanka, ali malo podalje. <sup>3</sup> Sprijeda, s istočne strane, zastava Judina tabora, prema njihovim četama. Glavar je Judinih potomaka Nahšon, sin Aminadabov. <sup>4</sup> Njegova vojska broji sedamdeset i četiri tisuće i šest stotina popisanih. <sup>5</sup> Do njega neka taboruje Jisakarovo pleme. Glavar je Jisakarovih potomaka Netanel, sin Suarov. <sup>6</sup> Njegova vojska broji pedeset četiri tisuće i četiri stotine popisanih. <sup>7</sup> Onda pleme Zebulunovo. Glavar je Zebulunovih potomaka Eliab, sin Helonov. <sup>8</sup> Njegova vojska broji pedeset i sedam tisuća i četiri stotine popisanih. <sup>9</sup> Prema njihovim četama, svih je upisanih u Judinu taboru sto osamdeset i šest tisuća i četiri stotine. Neka oni prvi stupaju! <sup>10</sup> S juga je zastava tabora Rubenova, prema njihovim četama. Glavar je Rubenovih potomaka Elisur, sin Šedeurov. <sup>11</sup> Njegova vojska broji četrdeset i šest tisuća i pet stotina popisanih. <sup>12</sup> Do njega neka taboruje pleme Šimunovo. Glavar je Šimunovih potomaka Šelumiel, sin Surišadajev. <sup>13</sup> Njegova vojska broji pedeset i devet tisuća i tri stotine popisanih.

14 Onda pleme Gadovo. Glavar je Gadovih potomaka Eliasaf, sin Deuelov. 15 Njegova vojska broji četrdeset i pet tisuća šest stotina i pedeset popisanih. 16 Prema njihovim četama, svih je upisanih u taboru Rubenovu sto pedeset i jedna tisuća četiri stotine i pedeset. Neka oni stupaju drugi! 17 Potom neka ide Šator sastanka, tako da tabor levitski bude usred drugih tabora. Kako taboruju, onako neka i stupaju: svatko pod svojom zastavom. 18 Sa zapada, zastava tabora Efrajimova, prema njihovim četama. Glavar je Efrajimovih potomaka Elišama, sin Amihudov. 19 Njegova vojska broji četrdeset tisuća i pet stotina popisanih. 20 Do njega je pleme Manašeovo. Glavar je Manašeovih potomaka Gamliel, sin Pedahsurov. 21 Njegova vojska broji trideset i dvije tisuće i dvjesta popisanih. 22 Onda je pleme Benjaminovo. Glavar je potomaka Benjaminovih Abidan, sin Gidonijev. 23 Njegova vojska broji trideset i pet tisuća i četiri stotine popisanih. 24 Prema njihovim četama, svih je upisanih u Efrajimovu taboru sto i osam tisuća i sto. Oni neka stupaju treći! 25 Sa sjevera, zastava tabora Danova, prema njihovim četama. Glavar je Danovih potomaka Ahiezer, sin Amišadajev. 26 Njegova vojska broji šezdeset i dvije tisuće i sedam stotina popisanih. 27 Do njega neka se utabori pleme Ašerovo. Glavar je Ašerovih potomaka Pagiel, sin Okranov. 28 Njegova vojska broji četrdeset i jednu tisuću i pet stotina popisanih. 29 Onda pleme Naftalijevo. Glavar je Naftalijevih potomaka Ahira, sin Enanov.

<sup>30</sup> Njegova vojska broji pedeset i tri tisuće i četiri stotine popisanih. <sup>31</sup> Svih je popisanih u taboru Danovu sto pedeset i sedam tisuća i šest stotina. Neka oni stupaju posljednji pod svojim zastavama.” <sup>32</sup> To su popisani Izraelci prema pradjedovskim domovima. Svih je upisanih u taborima, po njihovim četama, šest stotina i tri tisuće i pet stotina i pedeset. <sup>33</sup> Levijevci nisu bili upisivani s Izraelcima, kako je Jahve naredio Mojsiju. <sup>34</sup> U svemu su Izraelci učinili kako je Jahve naredio Mojsiju. Tako su taborovali pod svojim zastavama i tako išli, svatko prema svom rodu i porodici.

### 3

<sup>1</sup> Ovo je potomstvo Aronovo i Mojsijevo iz vremena kad je Jahve Mojsiju govorio na Sinajskom brdu. <sup>2</sup> Ovo su bila imena Aronovih sinova: prvorođenac Nadab, zatim Abihu, Eleazar i Itamar. <sup>3</sup> To su imena Aronovih sinova, svećenika pomazanih, za svećeništvo posvećenih. <sup>4</sup> Ali Nadab i Abihu umriješe pred Jahvom kad su u Sinajskoj pustinji pred njim prinosili neposvećenu vatru. Kako nisu imali sinova, to su Eleazar i Itamar služili kao svećenici u nazočnosti svoga oca Arona. <sup>5</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>6</sup> “Dozovi pleme Levijevo neka stane pred svećenika Arona. Neka mu poslužuju; <sup>7</sup> neka vrše njegovu dužnost i dužnost sve zajednice pred Šatorom sastanka, služeći Prebivalištu. <sup>8</sup> Neka se brinu za sav namještaj u Šatoru sastanka, za dužnost sinova izraelovih, i obavljaju službu u Prebivalištu. <sup>9</sup> Podaj levite Aronu i njegovim sinovima. Neka

mu ih Izraelci potpuno daruju. <sup>10</sup> Arona i njegove sinove postavi da vrše svoju svećeničku službu. A svjetovnjak koji bi se tome približio neka se pogubi.” <sup>11</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>12</sup> “Ja, evo, uzimam Levijevce između Izraelaca namjesto svih prvorođenaca - onih koji otvaraju materinju utrobu kod Izraelaca. Moji su, dakle, Levijevci! <sup>13</sup> Meni, naime, pripada svaki prvorođenac. Onoga dana kad sam pobio sve prvence u zemlji egipatskoj, sebi sam posvetio sve prvorođenice u Izraelu - i od ljudi i od stoke. Oni su moji. Ja sam Jahve.” <sup>14</sup> Jahve reče Mojsiju u Sinajskoj pustinji: <sup>15</sup> “Popiši Levijevce po njihovim porodicama i rodovima; popiši sve muškarce od jednoga mjeseca i više.” <sup>16</sup> Na zapovijed Jahvinu Mojsije ih popisa, kako mu je bilo naređeno. <sup>17</sup> Ovo su poimenice bili sinovi Levijevi: Geršon, Kehat i Merari. <sup>18</sup> A ovo su imena Geršonovih sinova po njihovim rodovima: Libni i Šimi. <sup>19</sup> A sinovi su Kehatovi po svojim rodovima: Amram, Jishar, Hebron i Uziel. <sup>20</sup> Sinovi su Merarijevi po svojim rodovima: Mahli i Muši. To su Levijevi rodovi po svojim porodicama. <sup>21</sup> Od Geršona lozu vuče rod Libnijev i rod Šimijev. To su rodovi Geršonovaca. <sup>22</sup> Njih je u popisu svih muškaraca od jednoga mjeseca naviše ubilježeno sedam tisuća i pet stotina. <sup>23</sup> Rodovi Geršonovaca taborovali su za Prebivalištem prema zapadu. <sup>24</sup> Glava porodice Geršonovaca bijaše Elijasaf, sin Laelov. <sup>25</sup> Geršonovci su se u Šatoru sastanka brinuli za Prebivalište, za Šator i njegov krov, za zavjese na ulazu u Šator



sastanka; <sup>26</sup> onda za dvorišne zavjese, za zavjesu na ulazu u dvorište što je oko Prebivališta i žrtvenika, za njihova užeta i za sve što spada na tu službu. <sup>27</sup> Od Kehata potječe rod Amramov, rod Jisharov, rod Hebronov i rod Uzielov. To su rodovi Kehatovaca. <sup>28</sup> Kad se popisaše svi muškarci od jednoga mjeseca naviše, bilo ih je osam tisuća i šest stotina. Oni su se brinuli za Svetište. <sup>29</sup> Rodovi Kehatovaca taborovali su s južne strane Prebivališta. <sup>30</sup> Glava rodova u domu Kehatovu bijaše Elisafan, sin Uzielov. <sup>31</sup> Oni su se brinuli za Kovčeg, stol, svijećnjak, žrtvenik i sveti pribor kojim su se služili i, konačno, za zavjesu i za sve što joj pripada. <sup>32</sup> Vrhovni poglavar levita bio je Eleazar, sin svećenika Arona. On je vršio nadzor nad onima koji su se brinuli za Svetište. <sup>33</sup> Od Merarija potječe rod Mahlijev i rod Mušijev. To su Merarijevi rodovi. <sup>34</sup> Njih je u popisu svih muškaraca od jednoga mjeseca i više ubilježeno šest tisuća i dvije stotine. <sup>35</sup> Glava rodova u domu Merarijevu bijaše Suriel, sin Abihajilov. Oni su taborovali sa sjeverne strane Prebivališta. <sup>36</sup> Merarijevci su se brinuli za trenice Prebivališta, za njegove priječnice, za stupce i njihova podnožja, za sav njegov pribor i za sve što spada na njegovu službu. <sup>37</sup> Povrh toga, za stupove uokolo predvorja, njihova podnožja, kočice i užeta. <sup>38</sup> Pred Prebivalištem prema istoku, pred Šatorom sastanka s istočne strane, utaborivali se Mojsije, Aron i njihovi sinovi, kojima je u ime Izraelaca bila povjerena služba u Svetištu. Svjetovnjak koji bi se približio

imao se pogubiti. <sup>39</sup> Svih popisanih Levijevaca od jednoga mjeseca naviše, koje je na Jahvinu zapovijed po njihovim rodovima popisao Mojsije i Aron, bijaše dvadeset i dvije tisuće. <sup>40</sup> Jahve rekne Mojsiju: “Popiši sve muške prvorodence izraelske od jednoga mjeseca naviše te načini popis njihovih imena. <sup>41</sup> I levite dodijeli meni - ja sam Jahve - namjesto svih prvorodenaca izraelskih, a stoku levitsku namjesto sve prvenčadi stoke izraelske.” <sup>42</sup> Tako Mojsije popiše sve prvorodence izraelske, kako mu je Jahve naredio. <sup>43</sup> Svih muških prvorodenaca od jednoga mjeseca naviše bijaše u popisu imena dvadeset i dvije tisuće i dvije stotine sedamdeset i tri. <sup>44</sup> Tada Jahve reče Mojsiju: <sup>45</sup> “Uzmi levite namjesto svih prvorodenaca izraelskih, a stoku levitsku namjesto stoke njihove; leviti neka budu moji. Ja sam Jahve. <sup>46</sup> A za otkupninu dvjesta sedamdeset i triju izraelskih prvorodenaca što ih je više nego levita, <sup>47</sup> uzmi pet šekela po glavi, uzmi ih prema hramskom šekelu: dvadeset gera - jedan šekel. <sup>48</sup> Onda podaj taj novac Aronu i njegovim sinovima za otkupninu onih kojih je odviše.” <sup>49</sup> Tako Mojsije primi taj novac kao otkupninu za prvorodence koji su nadilazili broj onih koje su leviti otkupili. <sup>50</sup> Od izraelskih je prvorodenaca primio u srebru tisuću trista šezdeset i pet šekela hramske mjere. <sup>51</sup> Po nalogu Jahvinu Mojsije predade novac te otkupnine Aronu i njegovim sinovima, kako je Jahve Mojsiju naredio.

## 4

<sup>1</sup> Jahve reče Mojsiju i Aronu: <sup>2</sup> “Izdvojite između sinova Levijevih glavare Kehatovih sinova po rodovima i porodicama njihovim: <sup>3</sup> od trideset godina naviše, sve do pedeset godina - sve koji mogu ući u red da vrše službe u Šatoru sastanka. <sup>4</sup> A služba je Kehatovih sinova u Šatoru sastanka: briga za svetinje nad svetinjama. <sup>5</sup> Kad se tabor diže na put, neka uđu Aron i njegovi sinovi te skinu zaštitnu zavjesu i njom pokriju Kovčeg svjedočanstva. <sup>6</sup> Neka onda na nj stave pokrivalo od fine kože, a po njemu neka razastru platno, potpuno ljubičasto. Potom neka Kovčegu namjeste motke. <sup>7</sup> Po stolu prinošenja neka prostru ljubičasto platno. Onda neka na nj stave zdjele, žlice, krčage i vrčeve za ljevanice. Kruh neprekidnog prinošenja neka također bude na njemu. <sup>8</sup> To neka prekriju tamnocrvenim platnom, a preko njega neka prebace pokrivalo od fine kože. Potom neka stolu namjeste motke. <sup>9</sup> Neka zatim uzmu ljubičasto platno i pokriju svijećnjak za svjetlo i njegove svjetiljke, njegove usekače, njegove lugare i sve posude za ulje kojima se ono poslužuje. <sup>10</sup> Neka ga stave sa svim njegovim priborom na pokrivalo od fine kože pa polože na nosiljku. <sup>11</sup> Po zlatnom žrtveniku neka razastru ljubičasto platno i prekriju ga pokrivalom od fine kože. Potom neka mu namjeste motke. <sup>12</sup> Neka sad uzmu sav pribor što se upotrebljava za službu u Svetišću pa ga stave na ljubičasto platno i onda prekriju pokrivačem od fine kože. Zatim neka

sve to polože na nosiljku. <sup>13</sup> Neka pometu pepeo sa žrtvenika i po njemu razastru crveno platno. <sup>14</sup> Na nj neka postave sav pribor što se upotrebljava za službu: kadionike, viljuške, lopatice i zdjele - sve posuđe za žrtvenik. Po njemu onda neka razastru pokrivalo od fine kože. Zatim neka namjeste motke. <sup>15</sup> Pošto Aron i njegovi sinovi završe pokrivanje Svetišta i svega svetog posuđa, u času kad imadne tabor krenuti na put, neka dođu potomci Kehatovi da to ponesu. No svetih se predmeta ne smiju doticati da ne poginu. To je dužnost Kehatovih potomaka u Šatoru sastanka. <sup>16</sup> A Eleazar, sin svećenika Arona, neka se brine za ulje svijećnjaka, za mirisni kad, za trajnu prinosnicu i za ulje pomazanja; neka se brine za sve Prebivalište, za sve što je u njemu - za Svetište i njegovo posuđe.” <sup>17</sup> Jahve reče Mojsiju i Aronu: <sup>18</sup> “Ne dopustite da nestane pleme rodova Kehatovih između levita. <sup>19</sup> Ovako postupajte s njima, da žive i ne izginu primičući se najvećim svetinjama: neka dođu Aron i njegovi sinovi da postave svakoga od njih na njegovu službu i uz njegovu dužnost. <sup>20</sup> Oni neka ne ulaze ni da začas pogledaju Svetište da ne bi poginuli.” <sup>21</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>22</sup> “Popiši i Geršonove sinove po njihovim porodicama i njihovim rodovima, od trideset godina naviše, sve do pedesete godine; <sup>23</sup> popiši ih sve koji mogu ići u red da vrše službu u Šatoru sastanka. <sup>24</sup> A ovo je služba rodova Geršonovaca pri radu i prenošenju: <sup>25</sup> neka nose zavjese Prebivališta, Šator sastanka s njegovim

krovom, pokrivalo od fine kože što je povrh njega, i zavjesu na ulazu u Šator sastanka; <sup>26</sup> onda, dvorišne zavjese, zavjesu s vrata na ulazu u predvorje što opkoljuje Prebivalište i žrtvenik, konopce i sav pribor za njihovu službu; što god treba oko tih stvari raditi, neka učine. <sup>27</sup> Neka Geršonovci obavljaju sve svoje dužnosti - sve što imaju nositi i sve što imaju raditi - po nalogu Arona i njegovih sinova. Njihovoj brizi povjerite sve što treba da nose. <sup>28</sup> To je služba rodova Geršonovaca u Šatoru sastanka. Njihova služba neka bude pod vodstvom Itamara, sina svećenika Arona.” <sup>29</sup> “Sinove Merarijeve popiši po rodovima i porodicama njihovim. <sup>30</sup> Popiši ih od trideset godina naviše, sve do pedeset godina, koji mogu ući u red da vrše službu u Šatoru sastanka. <sup>31</sup> Za sve njihove službe u Šatoru sastanka dužnost im je da nose trenice za Prebivalište, njegove priječnice, njegove stupce i njegova podnožja; <sup>32</sup> stupce što okružuju predvorje, njihova podnožja, njihove kočice, njihove konopce, sa svim priborom za njihovu službu. Poimenično popišite predmete što su im povjereni da ih nose. <sup>33</sup> To je služba rodova Merarijevaca u svemu što imaju činiti u Šatoru sastanka pod vodstvom Itamara, sina svećenika Arona.” <sup>34</sup> Mojsije, Aron i glavari zajednice popisali su Kehatove sinove po njihovim rodovima i porodicama - <sup>35</sup> sve koji mogu ući u red da vrše službu u Šatoru sastanka, od trideset godina naviše, sve do pedeset godina. <sup>36</sup> I popisanih po njihovim

rodovima bijaše dvije tisuće sedam stotina i pedeset. <sup>37</sup> To je popis rodova Kehatovaca, svih koji su služili u Šatoru sastanka, a koje popisa Mojsije i Aron na zapovijed što je Jahve dade Mojsiju. <sup>38</sup> Popisanih sinova Geršonovih po njihovim rodovima i porodicama, <sup>39</sup> od trideset godina naviše, sve do pedeset godina, svih koji mogu ući u red da vrše službu u Šatoru sastanka - <sup>40</sup> popisanih, dakle, po njihovim rodovima i porodicama bijaše dvije tisuće šest stotina i pedeset. <sup>41</sup> To je popis rodova Geršonovaca, svih koji su služili u Šatoru sastanka, a koje popisa Mojsije i Aron na Jahvinu zapovijed. <sup>42</sup> Popis rodova Merarijevih sinova po njihovim rodovima i porodicama, <sup>43</sup> od trideset godina naviše, sve do pedeset godina, svih koji mogu ući u red da vrše službu u Šatoru sastanka - <sup>44</sup> popisanih, dakle, po njihovim rodovima bijaše tri tisuće dvjesta. <sup>45</sup> To je popis Merarijevaca što su ga sastavili Mojsije i Aron na zapovijed koju je Jahve dao Mojsiju. <sup>46</sup> Svih, dakle, popisanih levita koje su popisali Mojsije, Aron i glavari izraelski po njihovim rodovima i porodicama, od trideset godina naviše do pedeset godina - <sup>47</sup> svih koji su ušli u službu posluživanja i službu prenošenja u Šatoru sastanka - <sup>48</sup> bilo je osam tisuća pet stotina i osamdeset. <sup>49</sup> Na zapovijed koju je Jahve dao Mojsiju svakoga su unijeli u popis prema onom u čemu je služio i što je prenosio. Popisali su ih kako je Jahve zapovjedio Mojsiju.

## 5

<sup>1</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>2</sup> “Naredi Izraelcima da iz tabora odstrane svakoga gubavca, svakoga koji imadne izljev i svakoga koji se onečisti mrtvim tijelom. <sup>3</sup> Odstranite i muške i ženske! Izvan tabora ih istjerajte da ne onečiste svoje tabore u kojima ja boravam među njima.” <sup>4</sup> Izraelci tako učine: istjeraju ih iz tabora. Kako je Jahve rekao Mojsiju, tako Izraelci učine. <sup>5</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>6</sup> “Kaži Izraelcima: Kad koji čovjek ili žena počini bilo kakav grijeh na štetu čovjeka ogriješivši se protiv Jahve, i osjeti se krivim, <sup>7</sup> neka prizna počinjeni grijeh, nadoknadi štetu što bolje može te još doda tome petinu i dadne onome kome je nanio nepravdu. <sup>8</sup> Ako čovjek ne bi imao bližeg rođaka kome bi se nadoknada mogla uručiti, dužna nadoknada pripada Jahvi za svećenika, ne računajući u to pomirbenoga ovna kojim će svećenik izvršiti nad krivcem obred pomirenja. <sup>9</sup> I svaka podizanica od svih posvećenih stvari što ih Izraelci svećeniku donose njemu pripada. <sup>10</sup> Svakome idu stvari koje je posvetio; i neka svećeniku bude ono što njemu tko dadne.” <sup>11</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>12</sup> “Govori Izraelcima i reci im: Ako nekome žena pođe stranputicom te mu se iznevjeri <sup>13</sup> i netko s njom legne, ali to ostane sakriveno očima njezina muža i žena ostane neotkrivena iako se oskvrnula te protiv nje ne bude svjedoka budući da u činu nije bila uhvaćena - <sup>14</sup> i sad muža obuzme duh ljubomore i on postane ljubomorán na svoju ženu koja se oskvrnula; ili ako ga spopadne duh ljubomore te

postane ljubomoran na svoju ženu a da se ona nije oskvrnula - <sup>15</sup> neka taj muž dovede svoju ženu svećeniku. Neka za nju donese prinos: desetinu efe ječmenog brašna. Neka po njemu ne polijeva ulja niti na nj stavlja tamjana, jer to je prinosnica za ljubomoru, spomen-prinosnica da podsjeti na grijeh. <sup>16</sup> Neka svećenik povede tu ženu i postavi je pred Jahvu. <sup>17</sup> Sad neka svećenik uzme posvećene vode u kakvu zemljanu posudu i, uzevši prašine što je na podu Prebivališta, neka je svećenik ubaci u vodu. <sup>18</sup> Pošto je svećenik postavio ženu pred Jahvu, neka joj otkrije glavu a na njezine ruke stavi spomen-prinosnicu, to jest žitnu prinosnicu za ljubomoru, s svećenik neka drži u ruci vodu gorčine i prokletstva. <sup>19</sup> Zatim neka svećenik ženu zakune. Neka joj reče: 'Ako nikad čovjek s tobom nije ležao te ako nisi išla stranputicom i oskvrnula se dok si bila pod vlašću svoga muža, budi pošteđena od ove vode gorčine i prokletstva! <sup>20</sup> Ali ako si išla stranputicom dok si bila pod vlašću svoga muža te se oskvrnula; ako je koji čovjek osim tvoga muža legao s tobom ...' <sup>21</sup> Ovdje neka svećenik zakune ženu ovom kletvom: neka joj rekne: Jahve te postavio za prokletstvo i kletvu među tvojim narodom, učinio da ti uvene rodница i da ti se utroba nadme! <sup>22</sup> Neka ova voda prokletstva zađe u tvoju utrobu! Trbuh ti se od nje naduo, a rodница uvenula! - A žena neka poprati: Amen! Amen! <sup>23</sup> Potom neka ta prokletstva svećenik napiše na list pa ih ispere u vodu gorčine. <sup>24</sup> Onda neka ženu napoji vodom gorčine i prokletstva,



da bi se voda gorčine po njoj razišla i napunila je gorkošću. <sup>25</sup> Neka svećenik onda uzme iz ženine ruke prinosnicu za ljubomoru, prinese je pred Jahvom kao žrtvu prikaznicu te je donese na žrtvenik. <sup>26</sup> Zagrabivši od prinosnice punu pregršt kao spomen-žrtvu, neka to sažeže u kad na žrtveniku. Napokon, neka ženu napoji vodom. <sup>27</sup> Pošto je napoji vodom, bude li oskrvnuta iznevjerivši se svome mužu, voda prokletstva ući će u nju i napunit će je gorčinom; njezina će se utroba naduti a rodnica uvenuti - ta će žena postati prokletstvom u svome narodu. <sup>28</sup> A ako žena ne bude oskrvnuta nego nevina, neće joj biti ništa i imat će djece. <sup>29</sup> To je obred u slučaju ljubomore, kad žena pođe stranputicom i oskrvne se dok je pod vlašću svoga muža; <sup>30</sup> ili kad kojega čovjeka obuzme duh ljubomore te postane ljubomorani na svoju ženu. Neka, dakle, postavi svoju ženu pred Jahvu, a svećenik neka nad njom izvrši sav ovaj obred. <sup>31</sup> Neka je muž slobodan od krivnje, a žena neka snosi svoju krivnju.”

## 6

<sup>1</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>2</sup> “Govori Izraelcima i reci im: 'Ako tko, bilo čovjek ili žena, položi nazirejski zavjet te se posveti Jahvi, <sup>3</sup> neka se suzdržava od vina i svakoga opojnog pića. Neka ne pije ni ukiseljena vina niti ukiseljena opojnog pića; a niti kakva soka od grožđa neka ne pije; neka ne jede grožđa, ni svježa ni suha. <sup>4</sup> Sve vrijeme svoga nazireata ne smije jesti ništa što rađa lozov trs - od zelena grožđa do komine.’

<sup>5</sup> Sve dok traje njegov nazirejski zavjet, neka britva ne prelazi preko njegove glave; dok se ne navrši vrijeme što ga je Jahvi zavjetovao, neka bude posvećen i pusti kose da mu slobodno rastu na glavi. <sup>6</sup> Za sve vrijeme svoga zavjeta Jahvi neka se ne primiče nikakvu mrtvacu. <sup>7</sup> Neka se ne onečišćuje ni zbog svoga oca, ni zbog svoje majke, svoga brata ili svoje sestre ako bi umrli, jer na svojoj glavi nosi posvećenje svoga Boga. <sup>8</sup> Sve vrijeme svoga nazireata on je posvećen Jahvi. <sup>9</sup> Umre li tko nenadanom smrću pokraj njega, onečistivši tako njegovu posvećenu glavu, neka na dan svoga očišćenja obrije svoju glavu - neka je obrije sedmoga dana. <sup>10</sup> A osmoga dana neka donese svećeniku, na ulazu u Šator sastanka, dvije grlice ili dva golubića. <sup>11</sup> Neka svećenik prinese jedno kao žrtvu okajnicu, a drugo kao žrtvu paljenicu, zatim neka nad njim izvrši obred pomirenja zbog ljage kojom se okaljao uz mrtvacu. Toga dana neka posveti svoju glavu; <sup>12</sup> neka zavjetuje Jahvi dane svoga nazireata; neka donese jednogodišnjeg janjca kao žrtvu naknadnicu. Prijašnje vrijeme neka se ne računa, jer je njegov nazireat bio oskvrnjen. <sup>13</sup> Ovo je obred za nazirejca: na dan kad se navrši vrijeme njegova nazireata, neka ga dovedu na ulaz Šatora sastanka. <sup>14</sup> Kao svoj prinos neka Jahvi donese: jednogodišnjeg janjca bez mane za žrtvu paljenicu; jednogodišnje žensko janje, bez mane, za žrtvu okajnicu; jednoga ovna, bez mane, za žrtvu pričesnicu; <sup>15</sup> nadalje, košaru neukvasanih pogača od najboljeg brašna, u ulju

zamiješenih i neukvasanih kolača, namazanih uljem, s njihovim prinosnicama i ljevanicama. <sup>16</sup> Svećenik, pošto to donese pred Jahvu, neka prinese njegovu okajnicu i paljenicu. <sup>17</sup> Zatim neka prinese ovna Jahvi kao žrtvu pričesnicu zajedno s košarom neukvasanih pogača. I njegovu prinosnicu i njegovu ljevanicu neka prinese svećenik. <sup>18</sup> Na ulazu u Šator sastanka neka nazirejac obrije svoju posvećenu glavu i, uzevši uvojke sa svoje posvećene glave, neka ih stavi na vatru što gori pred žrtvom pričesnicom. <sup>19</sup> Zatim neka svećenik uzme kuhano pleće ovna, jednu neukvasanu pogaču iz košare i jedan neukvasani kolač i stavi to na ruke nazirejcu pošto ovaj obrije svoje posvećene kose. <sup>20</sup> Neka to svećenik prinese kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom. To je svetinja što pripada svećeniku, osim grudi prikaznice i stegna podizanice. Poslije toga nazirejac može piti vina.” <sup>21</sup> Ovo je obred nazirejca, ne računajući ono što bi još mogla prinijeti njegova ruka. Ako je povrh svoga nazireata obećao kakav dar, neka povrh obreda svoga nazireata učini kako je zavjetovao. <sup>22</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>23</sup> “Reci Aronu i njegovim sinovima: 'Ovako blagoslivljajte Izraelce govoreći im: <sup>24</sup> Neka te blagoslovi Jahve i neka te čuva! <sup>25</sup> Neka te Jahve licem svojim obasja, milostiv ti bude! <sup>26</sup> Neka pogled svoj Jahve svrati na te i mir ti donese!' Tako neka stavljaju moje ime nad sinove Izraelove, i ja ću ih blagoslivljati.”

## 7

<sup>1</sup> U onaj dan kad Mojsije završi podizanje Prebivališta i kad ga pomaza i posveti sa svim njegovim posuđem, a tako i žrtvenik sa svim njegovim priborom, <sup>2</sup> pristupe glavari izraelski, starješine njihovih pradjedovskih domova, to jest knezovi plemenski koji su vodili popisivanje, <sup>3</sup> i dovedu svoje prinose pred Jahvu: šestora teretna kola i dvanaest volova - jedna kola za dvojicu glavara i vola za svakoga pojedinoga. Dovedu ih pred Prebivalište. <sup>4</sup> Tada Jahve progovori Mojsiju: <sup>5</sup> “Primi to od njih za upotrebu pri službi u Šatoru sastanka; onda to podaj svakome levitu prema njegovoj službi.” <sup>6</sup> Mojsije uze kola i volove pa ih dade levitima. <sup>7</sup> Dvoja kola i četiri vola dade Geršonovcima prema njihovoj službi, <sup>8</sup> a četvera kola i osam volova dade Merarijevcima prema njihovoj službi pod vodstvom Itamara, sina svećenika Arona. <sup>9</sup> Kehatovcima nije dao ništa, jer je njihova zadaća bila nositi posvećene predmete na ramenima. <sup>10</sup> Tada glavari prinesu prinos za posvetu žrtvenika na dan njegova pomazanja. Dok su glavari prinosili svoje prinose pred žrtvenik, <sup>11</sup> Jahve progovori Mojsiju: “Svakoga dana neka po jedan glavar donese svoj prinos za posvetu žrtvenika!” <sup>12</sup> Prvoga dana donese svoj prinos Nahšon, sin Aminadabov, od plemena Judina. <sup>13</sup> Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; jedno i drugo bijaše napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu. <sup>14</sup> Onda

jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana; <sup>15</sup> jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu; <sup>16</sup> jedan jarac za žrtvu okajnicu, <sup>17</sup> a za žrtvu pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Nahšona, Aminadabova sina. <sup>18</sup> Drugoga dana donese svoj prinos Netanel, sin Suarov, glavar Jisakarovaca. <sup>19</sup> Za svoj prinos donio je: jednu srebrnu zdjelu tešku sto trideset šekela, jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje puno najboljeg brašna, zamiješena u ulju, za prinosnicu; <sup>20</sup> onda jednu zlatnu posudicu od deset šekela punu tamjana; <sup>21</sup> jednog junca, jednoga ovna, jedno janje od godinu dana za paljenicu; <sup>22</sup> jednog jarca za okajnicu, <sup>23</sup> a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Netanela, Suarova sina. <sup>24</sup> Trećega dana donese svoj prinos glavar Zebulunovaca, Eliab, sin Helonov. <sup>25</sup> Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje puno najboljeg brašna, zamiješena u ulju, za prinosnicu; <sup>26</sup> jedna zlatna posudica puna tamjana; <sup>27</sup> jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu; <sup>28</sup> jedan jarac za okajnicu, <sup>29</sup> a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Eliaba, Helonova sina. <sup>30</sup> Četvrtog dana donese svoj prinos glavar Rubenovaca, Elisur, sin Šedeurov.

<sup>31</sup> Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela, jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje puno najboljeg brašna, zamiješena u ulju, za prinosnicu; <sup>32</sup> onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana; <sup>33</sup> jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu; <sup>34</sup> jedan jarac za okajnicu, <sup>35</sup> a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Elisura, Šedeurova sina. <sup>36</sup> Petoga dana donese svoj prinos glavar Šimunovaca, Šelumiel, sin Surišadajev. <sup>37</sup> Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela, jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu; <sup>38</sup> onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana; <sup>39</sup> jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu; <sup>40</sup> jedan jarac za okajnicu, <sup>41</sup> a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Šelumiela, Surišadajeva sina. <sup>42</sup> Šestoga dana donese svoj prinos glavar Gadovaca, Elijasaf, sin Deuelov. <sup>43</sup> Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela, jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu; <sup>44</sup> onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana; <sup>45</sup> jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu;

<sup>46</sup> jedan jarac za okajnicu, <sup>47</sup> a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Elijasafa, Deuelova sina. <sup>48</sup> Sedmoga dana donese svoj prinos glavar Efrajimovaca, Elišama, sin Amihudov. <sup>49</sup> Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje puno najboljeg brašna, zamiješena u ulju, za prinosnicu; <sup>50</sup> onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana; <sup>51</sup> jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu, <sup>52</sup> jedan jarac za okajnicu, <sup>53</sup> a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Elišama, Amihudova sina. <sup>54</sup> Osmoga dana donese svoj prinos glavar Manašeovaca, Gamliel, sin Pedahsurov. <sup>55</sup> Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu; <sup>56</sup> onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana; <sup>57</sup> jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu; <sup>58</sup> jedan jarac za okajnicu, <sup>59</sup> a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Gamliela, Pedahsurova sina. <sup>60</sup> Devetoga dana donese svoj prinos glavar Benjaminovaca, Abidan, sin Gidonijev. <sup>61</sup> Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom

šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu; <sup>62</sup> onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana, <sup>63</sup> jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu; <sup>64</sup> jedan jarac za okajnicu, <sup>65</sup> a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Abidana, Gidonijeva sina. <sup>66</sup> Desetoga dana donese svoj prinos glavari Danovaca, Ahiezer, sin Amišadajev. <sup>67</sup> Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prikaznicu; <sup>68</sup> onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana; <sup>69</sup> jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu; <sup>70</sup> jedan jarac za okajnicu, <sup>71</sup> a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Ahiezera, Amišadajeva sina. <sup>72</sup> Jedanaestoga dana donese svoj prinos glavari Ašerovaca, Pagiel, sin Okranov. <sup>73</sup> Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu; <sup>74</sup> onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana; <sup>75</sup> jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu; <sup>76</sup> jedan jarac za okajnicu, <sup>77</sup> a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos



Pagiela, Okranova sina. <sup>78</sup> Dvanaestoga dana donese svoj prinos glavar Naftalijevaca, Ahira, sin Enanov. <sup>79</sup> Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu; <sup>80</sup> onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana; <sup>81</sup> jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu; <sup>82</sup> jedan jarac za okajnicu, <sup>83</sup> a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Ahire, Enanova sina. <sup>84</sup> To su bili prinosi glavarara izraelskih za posvetu žrtvenika na dan kad bijaše pomazan: dvanaest srebrnih zdjela, dvanaest srebrnih kotlića i dvanaest zlatnih posudica. <sup>85</sup> Svaka srebrna zdjela težila je sto trideset šekela; svaki kotlić sedamdeset šekela. Svega srebra u posudu bilo je dvije tisuće i četiri stotine hramskih šekela. <sup>86</sup> Zlatnih posudica punih tamjana bilo je dvanaest, svaka posudica težila je deset hramskih šekela. Sve zlato u posudicama težilo je sto dvadeset šekela. <sup>87</sup> Sve stoke za paljenicu: dvanaest junaca, dvanaest ovnova, dvanaest jednogodišnjih janjaca s njihovim prinosima. Za okajnicu dvanaest jaraca. <sup>88</sup> Sve stoke za pričesnicu: dvadeset i četiri vola, šezdeset ovnova, šezdeset kozlića i šezdeset janjaca od godine dana. To je bio prinos za posvetu žrtvenika pošto bijaše pomazan. <sup>89</sup> Kad bi Mojsije ulazio u Šator sastanka da razgovara s Njim, slušao bi glas kako mu govori ozgo s Pomir-

ilišta što je bilo na Kovčegu svjedočanstva, među dva kerubina. Tada bi mu govorio.

## 8

<sup>1</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>2</sup> “Govori Aronu i reci mu: 'Kad budeš palio svjetionice, neka sedam svjetionica svijetli na prednjoj strani svijećnjaka.'” <sup>3</sup> Aron i učini tako: smjesti svjetionice na prednju stranu svijećnjaka, kako je Jahve Mojsiju naredio. <sup>4</sup> Svijećnjak bijaše skovan od zlata; skovan od svoga podnožja do svoje čaške. Svijećnjak je bio napravljen prema uzorku što ga je Jahve pokazao Mojsiju. <sup>5</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>6</sup> “Uzmi levite između Izraelaca i očisti ih! <sup>7</sup> Ovako s njima postupi da ih očistiš: poškropi ih vodom za okajavanje; a oni neka se obriju po svemu svome tijelu, neka operu svoju odjeću i bit će čisti. <sup>8</sup> Neka zatim uzmu jednog junca i prinosnicu od najboljeg brašna, zamiješana u ulju. A ti uzmi drugog junca za okajnicu. <sup>9</sup> Dovedi onda levite pred Šator sastanka i skupi svu izraelsku zajednicu. <sup>10</sup> Kad dovedeš levite pred Jahvu, neka Izraelci stave na njih svoje ruke. <sup>11</sup> Neka zatim Aron prinese levite, kao prikaznicu pred Jahvom, u ime Izraelaca. Tako će njihov posao biti da služe Jahvi. <sup>12</sup> Neka potom leviti stave svoje ruke juncima na glave; onda jednoga prinesi kao okajnicu, a drugoga kao paljenicu Jahvi, da se izvrši obred pomirenja nad levitima. <sup>13</sup> Stavivši levite pred Arona i njegove sinove, prikaži ih Jahvi žrtvom prikaznicom. <sup>14</sup> Odvoji tako levite između Izraelaca da budu moji. <sup>15</sup> Poslije toga, pošto ih očistiš i

prineseš žrtvom prikaznicom, neka leviti uđu u službu Šatora sastanka. <sup>16</sup> Jer oni su između Izraelaca meni potpuno darovani; njih sam sebi uzeo namjesto svih koji otvaraju majčinu utrobu, svih izraelskih prvorođenaca. <sup>17</sup> Svako, naime, prvorođenče među Izraelcima, kako čedo tako i živinče, moje je; sebi sam ih posvetio onoga dana kad sam pobio svu prvorođenčad u zemlji egipatskoj. <sup>18</sup> Tako sam uzeo levite namjesto svih izraelskih prvorođenaca. <sup>19</sup> I predao sam levite između Izraelaca kao dar Aronu i njegovim sinovima da mjesto Izraelaca obavljaju službu u Šatoru sastanka; da nad njima obavljaju obred pomirenja, tako da kakva nedaća ne bi pogodila Izraelce što bi se približili Svetišću.” <sup>20</sup> Mojsije, Aron i sva izraelska zajednica učine tako s levitima; kako je Jahve naredio Mojsiju za levite, tako im Izraelci i učine. <sup>21</sup> Leviti se očiste i operu svoju odjeću; onda ih Aron prinese pred Jahvu žrtvom prikaznicom. Aron nad njima obavi obred pomirenja da ih očisti. <sup>22</sup> Poslije toga uđu leviti u službu u Šator sastanka, u nazočnosti Arona i njegovih sinova. Kako je Jahve naredio Mojsiju za levite, tako su s njima i uradili. <sup>23</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>24</sup> “I ovo se tiče levita: od dvadeset i pet godina naviše neka leviti po redu preuzimaju službu u Šatoru sastanka. <sup>25</sup> A kad kome bude pedeset godina, neka istupi iz službe i neka više ne služi. <sup>26</sup> Ali može pomagati svojoj braći u vršenju njihovih dužnosti u Šatoru sastanka, no sam ne mora vršiti službe. Tako postupi prema levitima za njihove dužnosti!”

## 9

<sup>1</sup> Prvoga mjeseca druge godine nakon izlaska iz zemlje egipatske Jahve reče Mojsiju u Sinajskoj pustinji: <sup>2</sup> “Neka Izraelci slave Pashu u njezino vrijeme. <sup>3</sup> Slavite je u njezino vrijeme, u suton, četrnaestoga dana ovoga mjeseca; slavite je prema svim njezinim propisima i običajima.” <sup>4</sup> Tako Mojsije reče Izraelcima da slave Pashu. <sup>5</sup> I oni su je slavili u Sinajskoj pustinji, u suton, prvoga mjeseca, četrnaestoga dana u mjesecu. Kako je god Jahve Mojsiju naredio, tako su Izraelci i učinili. <sup>6</sup> A bijaše ljudi onečišćenih mrtvacem; ti nisu mogli slaviti Pashu onoga dana. Dođu tako pred Mojsija i Arona istoga dana <sup>7</sup> pa reknu: “Mrtvacem smo se onečistili; ipak, zašto bi nam bilo uskraćeno prinositi Jahvi žrtvu u njezino vrijeme usred Izraelovih sinova?” <sup>8</sup> Mojsije im reče: “Strpite se da čujem što će Jahve za vas odrediti.” <sup>9</sup> I Jahve reče Mojsiju: <sup>10</sup> “Ovako kaži Izraelcima: 'Kad se tko između vas ili vaših potomaka onečisti mrtvacem ili je na daleku putu, neka ipak slavi Pashu Jahvi. <sup>11</sup> Neka je slave u suton četrnaestog dana drugoga mjeseca. Neka je blaguju s neukvasanim kruhom i gorkim zeljem; <sup>12</sup> neka ništa od nje ne ostavljaju za ujutro; neka ni jedne kosti na njoj ne lome. Neka je slave prema propisima Pashe. <sup>13</sup> Onaj koji je čist a ne bude na putovanju pa ipak propusti proslaviti Pashu, neka se iskorijeni iz svoga naroda. Budući da nije prinio Jahvi žrtve u njezino vrijeme, takav neka snosi svoju krivnju. <sup>14</sup> Ako s vama boravi stranac i Pashu prinosi Jahvi, neka je prinosi prema propisima

i običajima njezinim. Neka bude jedan zakon za vas, bio to stranac ili domorodac.”<sup>15</sup> Na dan kad je podignuto Prebivalište oblak prekri Prebivalište, Šator svjedočanstva. Od večeri do jutra stajao je u obliku ognja nad Prebivalištem.<sup>16</sup> Tako ga je oblak neprestano zaklanjao, a noću bijaše poput ognja.<sup>17</sup> Kad bi se god oblak digao sa Šatora, Izraelci bi poslije toga krenuli. A gdje bi oblak stao, tu bi se i Izraelci utaborili.<sup>18</sup> Na zapovijed Jahvinu Izraelci su kretali na put i na Jahvinu se zapovijed utaborivali. Sve vrijeme što bi oblak stajao nad Prebivalištem oni su taborovali.<sup>19</sup> Ako bi oblak dugo stajao nad Prebivalištem, Izraelci su slušali Jahvin nalog i ne bi polazili na put.<sup>20</sup> Ali ako bi se dogodilo da oblak ostane nad Prebivalištem malo vremena, oni bi se na Jahvinu zapovijed utaborili i na Jahvinu zapovijed opet krenuli na put.<sup>21</sup> Ako bi se oblak digao pošto se zadržao od večeri do jutra, oni bi tada ujutro krenuli na put. Danju ili noću, kad bi se oblak digao, oni bi krenuli na put.<sup>22</sup> Dva dana ili mjesec ili godinu - dok bi oblak ostajao nad Prebivalištem - Izraelci su taborovali, ne krećući na put, a čim bi se digao, oni bi krenuli.<sup>23</sup> Po zapovijedi Jahvinoj stajahu u taboru i po zapovijedi Jahvinoj kretahu na put. Držali su se Jahvina naloga, kako Jahve bijaše zapovjedio Mojsiju.

## 10

<sup>1</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>2</sup> “Napravi sebi dvije trube; napravi ih od kovana srebra. Neka ti

služe za sazivanje zajednice i za pokretanje tabora. <sup>3</sup> Kad se u njih zatrubi, neka se sva zajednica skupi k tebi na ulazu u Šator sastanka. <sup>4</sup> Ako li se zatrubi u jednu, neka se k tebi skupe glavari izraelski, tisućnici. <sup>5</sup> Kad popratite trubljenje bojnim poklikom, neka krenu logori utaboreni na istočnoj strani. <sup>6</sup> Kad popratite trubljenje bojnim poklikom po drugi put, neka krenu logori utaboreni s južne strane: neka se trubljenje poprati bojnim poklikom da oni krenu. <sup>7</sup> Trubite i da skupite zajednicu, ali bez bojnog poklika. <sup>8</sup> Neka u trube trube svećenici, sinovi Aronovi. Neka vam to bude trajnom uredbom za vaše naraštaje. <sup>9</sup> Kad u svojoj zemlji pođete u rat na neprijatelja koji vas pritisne, zaorite na trube s bojnim poklikom, i Jahve, Bog vaš, sjetit će se vas i bit ćete izbačeni od svojih neprijatelja. <sup>10</sup> Na dan svoje svečanosti, svojih blagdana ili svojih mjesočevih mladaka, dok prinosite svoje paljenice i pričesnice, trubite u trube. Neka to za vas bude spomen pred Bogom vašim. Ja sam Jahve, Bog vaš.” <sup>11</sup> Druge godine drugoga mjeseca dvadesetog dana u mjesecu diže se oblak iznad Prebivališta svjedočanstva. <sup>12</sup> Tada se Izraelci zapute iz Sinajske pustinje na svoja putovanja. Oblak se zaustavi u pustinji Paranu. <sup>13</sup> Tako na Jahvinu zapovijed danu Mojsiju krenuše prvi put. <sup>14</sup> Prva je krenula zastava tabora Judinih sinova u svojim četama. Nad njihovom vojskom bijaše Nahšon, sin Aminadabov; <sup>15</sup> nad vojskom plemena Jisakarovaca stajaše Netanel, sin

Suarov, <sup>16</sup> a nad vojskom plemena Zebulunovaca bijaše Eliab, sin Helonov. <sup>17</sup> Zatim, pošto je rastavljeno Prebivalište, krenuše Geršonovci i Merarijevci noseći Prebivalište. <sup>18</sup> Potom krenu zastava tabora Rubenova u svojim četama. Nad njihovom vojskom bijaše Elisur, sin Šedeurov; <sup>19</sup> nad vojskom plemena Šimunovaca stajao je Šelumiel, sin Surišadajev; <sup>20</sup> nad vojskom plemena Gadovaca bio je Elijasaf, sin Deuelov. <sup>21</sup> Potom krenuše Kehatovci noseći posvećene predmete. Tako je Prebivalište bilo podignuto prije njihova dolaska. <sup>22</sup> Onda krenu zastava tabora Efrajimovaca u svojim četama. Nad njihovom vojskom bijaše Elišama, sin Amihudov, <sup>23</sup> nad vojskom plemena Manašeovaca stajao je Gamliel, sin Pedahsurov; <sup>24</sup> nad vojskom plemena Benjaminovaca bijaše Abidan, sin Gidonijev. <sup>25</sup> A kao zalazna straža za sve tabore krenu, u svojim četama, zastava tabora Danovaca. Nad njihovom je vojskom stajao Ahiezer, sin Amišadajev. <sup>26</sup> Nad vojskom plemena Ašerovaca bio je Pagiël, sin Okranov; <sup>27</sup> a nad vojskom plemena Naftalijevaca bio je Ahira, sin Enanov. <sup>28</sup> Takav je bio red putovanja Izraelaca svrstanih u svoje čete. Tako su putovali. <sup>29</sup> Mojsije reče Hobabu, sinu Midjanca Reuela, Mojsijeva tasta: “Zaputili smo se u kraj o kojemu je Jahve rekao: 'Dat ću vam ga!' Pođi s nama i dobro ćemo ti činiti, jer je Jahve obećao sreću Izraelu.” <sup>30</sup> “Ne idem”, odgovori mu, “nego se vraćam u svoju zemlju; k svojima se vraćam.” <sup>31</sup> “Molim te, ne ostavljaj nas!” - reče. “Budući

da znaš gdje nam se treba u pustinji utaboriti, valjat ćeš nam kao oči. <sup>32</sup> Ako s nama pođeš, dobročinstva koja nam Jahve bude udijelio s tobom ćemo dijeliti.” <sup>33</sup> Od Jahvina brda putovali su tri dana hoda. Kovčeg Jahvina saveza išao je pred njima ta tri dana hoda da im potraži mjesto odmora. <sup>34</sup> Danju je opet Jahvin oblak bio nad njima, kako bi se iz tabora zaputili. <sup>35</sup> Kad bi Kovčeg polazio, Mojsije bi rekao: “Ustani, Jahve! Neprijatelji tvoji neka se rasprše! Koji tebe mrze nek' bježe pred tobom!” <sup>36</sup> A kad bi se zaustavljao, popratio bi: “Vrati se, o Jahve! Izraelu ti si tisuće bezbrojne!”

## 11

<sup>1</sup> I stade narod zlobno mrmljati u Jahvine uši. Kad to ču Jahve, planu gnjevom. Jahvin oganj izbi među njima i spali jedan kraj tabora. <sup>2</sup> Narod zavapi Mojsiju, a Mojsije se pomoli Jahvi i oganj se utiša. <sup>3</sup> Ono se mjesto prozva Tabera, jer je Jahvin oganj ondje zaplamtio na njih. <sup>4</sup> Svjetinu koja se oko njih skupila obuzme pohlepa za jelom. Izraelci se opet upuste u jadikovanje govoreći: “Tko će nas nasititi mesom? <sup>5</sup> Sjećamo se kako smo u Egiptu jeli badava ribe, krastavaca, dinje, prÓase, luka i češnjaka. <sup>6</sup> Sad nam život vene; nema ničega, osim mÓane, pred našim očima.” <sup>7</sup> MÓana je bila kao zrno korijandera i nalik na bdelij. <sup>8</sup> Narod išao naokolo, skupljao je, a onda tro kamenom na kamenoj ploči ili stÓupao u stÓupi. Kuhao ju je u loncu i od nje pravio kolače. Okus



joj bijaše kao okus kolača zgotovljena u ulju. <sup>9</sup> Kad bi se noću spuštala rosa po taborištu, s njome bi se spustila i mÓana. <sup>10</sup> Mojsije je slušao kako jadikuje narod u svojim obiteljima, svatko na ulazu u svoj šator. Gnjev Jahvin žestoko planu i Mojsije se ražalosti. <sup>11</sup> “Zašto zlostavljaš slugu svoga?” - upravi Mojsije riječ Jahvi. “Zašto nisam stekao milost u tvojim očima kad si na me uprtio teret svega ovog naroda? <sup>12</sup> Zar je od mene potekao sav ovaj narod? Zar sam ga ja rodio, kad veliš: 'Nosi ga u svome krilu, kao što dojilja nosi dojenče, u zemlju što sam je pod zakletvom obećao njihovim očevima!' <sup>13</sup> Odakle meni meso da ga dam svemu ovom puku koji plače oko mene govoreći: 'Daj nam mesa da jedemo!' <sup>14</sup> Ja sam ne mogu nositi sav ovaj narod. Preteško je to za me. <sup>15</sup> Ako ćeš ovako sa mnom postupati, radije me ubij, ako sam stekao milost u tvojim očima, da više ne gledam svoga jada.” <sup>16</sup> Onda Jahve reče Mojsiju: “Skupi mi sedamdeset muževa između starješina izraelskih za koje znaš da su starješine narodu i njegovi nadglednici. Dovedi ih u Šator sastanka pa neka ondje zauzmu svoja mjesta s tobom. <sup>17</sup> Ja ću sići i ondje s tobom govoriti; uzet ću nešto duha koji je na tebi i stavit ću ga na njih. Tako će s tobom nositi teret naroda da ga ne nosiš sam. <sup>18</sup> Nadalje, kaži narodu: Za sutra se posvetite i jest ćete mesa, jer ste mrmljali u uši Jahvi govoreći: 'Tko će nas nasititi mesa? U Egiptu nam je bilo dobro.' Jahve će vam, dakle, dati mesa da jedete. <sup>19</sup> Nećete ga jesti samo jedan dan, ni dva dana, ni

pet dana, ni deset dana, ni dvadeset dana, <sup>20</sup> nego cio mjesec, sve dok vam ne izbiye na nosnice i ne ogadi vam se, jer ste odbacili Jahvu koji je među vama mrmljajući pred njim riječima: 'Zašto smo uopće odlazili iz Egipta!'" <sup>21</sup> "Naroda u kojemu se nalazim", odgovori Mojsije, "ima šest stotina tisuća pješaka, a ti kažeš: 'Mesa ću im dati da jedu mjesec dana.' <sup>22</sup> Može li im se naklati sitne i krupne stoke da im dostane? Mogu li im se sve ribe iz mora zgrnuti da im bude dosta?" <sup>23</sup> Jahve reče Mojsiju: "Zar je ruka Jahvina tako kratka? Sad ćeš vidjeti hoće li se obistiniti moja riječ ili neće." <sup>24</sup> Mojsije izađe i kaza narodu Jahvine riječi. Onda skupi sedamdeset muževa između narodnih starješina i smjesti ih oko Šatora. <sup>25</sup> Jahve siđe u oblaku i poče s njim govoriti. Zatim uze od duha koji bijaše na njemu i stavi na onu sedamdesetoricu starješina. Kad duh počinu na njima, počеше prorokovati, ali to više nikad ne učiniše. <sup>26</sup> Dvojica ostadoše u taboru. Jednome je bilo ime Eldad, a drugome Medad. Duh je i na njima počinuo - bili su i oni među upisanima, premda nisu došli u tabor - te počеше u taboru prorokovati. <sup>27</sup> Neki mladić otrča te javi Mojsiju: "Eldad i Medad", reče, "prorokuju u taboru!" <sup>28</sup> Jošua, sin Nunov, koji je posluživao Mojsija od svoje mladosti, prozbori i reče: "Mojsije, gospodaru moj, ušutkaj ih!" <sup>29</sup> Mojsije mu odgovori: "Zar si zavidan zbog mene! Oh, kad bi sav narod Jahvin postao prorok! Kad bi Jahve na njih izlio svoga duha!" <sup>30</sup> Potom se Mojsije i starješine izraelske vrata

u tabor. <sup>31</sup> Tada Jahve zapovjedi te zapuhnu vjetar i nanese prepelice od mora i sasu ih na tabor, na dan hoda i s ove i s one strane tabora, na dva lakta iznad zemlje. <sup>32</sup> Narod je ustao te je toga cijeloga dana, svu noć i cio sutrašnji dan skupljao prepelice. Onaj tko ih je skupio najmanje imao je deset homera. <sup>33</sup> Zatim ih razastriješe oko tabora. Meso još bijaše među njihovim zubima - još ga nisu prožvakali - kadli planu Jahvin gnjev protiv naroda: Jahve udari narod strašnim pomorom. <sup>34</sup> Ono se mjesto prozva Kibrot Hataava, jer su ondje pokopali one koji se bijahu polakomili. <sup>35</sup> Iz Kibrot Hataave narod se zaputi u Haserot. I utabori se u Haserotu.

## 12

<sup>1</sup> A Mirjam i Aron uzeše rogoboriti protiv Mojsija zbog žene Kušanke kojom se oženio; jer bijaše uzeo za ženu jednu Kušanku. <sup>2</sup> “Zar je samo Mojsiju govorio Jahve?” - rekoše mu. “Zar i nama nije govorio?” Jahve to ču. <sup>3</sup> Mojsije je bio veoma skroman čovjek, najskromniji čovjek na zemlji. <sup>4</sup> I odmah reče Jahve Mojsiju, Aronu i Mirjami: “Vas se troje pojavite u Šatoru sastanka.” Njih se troje pojavi. <sup>5</sup> U stupu oblaka siđe Jahve te stade na ulazu u Šator. Zovnu Arona i Mirjamu. Kad njih dvoje istupi naprijed, <sup>6</sup> reče Jahve: “Saslušajte riječi moje: Nađe li se među vama prorok, u viđenju njemu ja se javljam, u snu njemu progovaram. <sup>7</sup> Ali nije tako sa slugom mojim Mojsijem. Od svih u kući mojoj najvjerniji je on. <sup>8</sup> Iz usta u usta njemu

ja govorim, očevidnošću, a ne zagonetkama, i lik Jahvin on smije gledati. Kako se onda niste bojali govoriti protiv sluge moga Mojsija?”

<sup>9</sup> Uskipjevši gnjevom na njih, Jahve ode. <sup>10</sup> Čim se od šatora oblak udaljio, gle! Mirjam ogubavi, kao snijegom posuta. Aron se okrenu prema Mirjami, a to guba na njoj. <sup>11</sup> Tada rekne Aron Mojsiju: “Gospodaru moj, ne svaljui na nas kazne za grijeh koji smo u ludosti počinili i kojega smo krivci. <sup>12</sup> Ne daj da ona ostane kao mrtvo dijete kojemu je već na izlasku iz majčine utrobe meso napol uništeno!” <sup>13</sup> Tada zavapi Mojsije Jahvi: “Bože, molim te, ozdravi je!” <sup>14</sup> “Da joj je otac njezin pljunuo u lice”, reče Jahve Mojsiju, “zar se ne bi morala stidjeti sedam dana? Neka i ona bude odvojena izvan tabora sedam dana, pa neka se poslije opet pripusti.” <sup>15</sup> Tako je Mirjam bila odvojena izvan tabora sedam dana. Narod nije na put polazio dok Mirjam nije opet bila pripuštena. <sup>16</sup> Poslije toga narod krenu iz Haserota i utabori se u pustinji Paranu.

## 13

<sup>1</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>2</sup> “Pošalji ljude, po jednoga čovjeka iz pojedinog pradjedovskog plemena, da izvide kanaansku zemlju, koju dajem Izraelcima. Pošaljite sve njihove glavare!” <sup>3</sup> Na Jahvinu zapovijed Mojsije ih posla iz pustinje Parana. Svi ti ljudi bijahu glavari Izraelaca. <sup>4</sup> A ovo su njihova imena: Šamua, sin Zakurov, od plemena Rubenova; <sup>5</sup> Šafat, sin Horijev, od plemena Šimunova; <sup>6</sup> Kaleb, sin Jefuneov, od

plemena Judina; <sup>7</sup> Jigal, sin Josipov, od plemena Jisakarova; <sup>8</sup> Hošea, sin Nunov, od plemena Efrajimova; <sup>9</sup> Palti, sin Rafuov, od plemena Benjaminova; <sup>10</sup> Gadiel, sin Sodijev, od plemena Zebulunova; <sup>11</sup> Gadi, sin Susijev, od plemena Josipova, od plemena Manašeova; <sup>12</sup> Amiel, sin Gemalijev, od plemena Danova; <sup>13</sup> Setur, sin Mikaelov, od plemena Ašerova; <sup>14</sup> Nahbi, sin Vofsijev, od plemena Naftalijeva; <sup>15</sup> Geuel, sin Makijev, od plemena Gadova. <sup>16</sup> To su imena ljudi koje je Mojsije poslao da izvide zemlju. A Hošeu, sina Nunova, Mojsije prozva Jošuum. <sup>17</sup> Posla ih Mojsije da izvide kanaansku zemlju pa im reče: “Idite gore u Negeb, onda se popnite na brdo. <sup>18</sup> Razgledajte zemlju kakva je. Je li narod koji u njoj živi jak ili slab, malobrojan ili mnogobrojan? <sup>19</sup> Kakva je zemlja u kojoj živi: dobra ili rđava? Kakvi su gradovi u kojima borave: otvoreni ili utvrđeni? <sup>20</sup> Kakvo je tlo: plodno ili mršavo? Ima li po njemu drveća ili nema? Odvažni budite i ponesite plodova te zemlje.” Bilo je upravo vrijeme ranog grožđa. <sup>21</sup> Odu oni gore da izvide zemlju od pustinje Sina do Rehoba, koji je na ulazu u Hamat. <sup>22</sup> Popnu se u Negeb i dođu do Hebrona, gdje su se nalazili Ahiman, Šešaj i Talmaj, Anakovi potomci. - Hebron je osnovan sedam godina prije nego Soan u Egiptu. - <sup>23</sup> Kada stigoše u Dolinu Eškol, odrezaše ondje lozu s grozdom i ponesoše ga, udvoje, na motki; ponesoše i mogramnja i smokava. <sup>24</sup> Ono se mjesto prozva Dolina Eškol zbog grozda koji su ondje Izraelci

odrezali. <sup>25</sup> Nakon četrdeset dana vrata se iz zemlje koju su izviđali. <sup>26</sup> Odu k Mojsiju i Aronu i svoj izraelskoj zajednici u Kadeš, u Paranskoj pustinji. Podnesu njima i svoj zajednici izvještaj, a onda im pokažu plodove zemlje. <sup>27</sup> Izvijeste ga oni: “Išli smo u zemlju u koju si nas poslao. Zaista njome teče med i mlijeko. Evo njezinih plodova. <sup>28</sup> Ali je jak narod koji u onoj zemlji živi, gradovi su utvrđeni i vrlo veliki. A vidjesmo ondje i potomke Anakove. <sup>29</sup> Amalečani borave u negepskom kraju: Hetiti, Jebusejci i Amorejci žive u brdu; a Kanaanci se nalaze uz more i duž Jordana.” <sup>30</sup> Kaleb ušutka narod oko Mojsija i progovori: “Krenimo ne oklijevajući i zauzmimo je, jer je možemo nadvladati!” <sup>31</sup> Ali ljudi što su s njim išli odvratiše: “Ne možemo ići na onaj narod jer je jači od nas.” <sup>32</sup> I počnu ozloglašivati Izraelcima zemlju koju su izviđali: “Zemlja kroz koju smo prošli da je izvidimo zemlja je što proždire svoje stanovništvo. Sav narod što ga u njoj vidjesmo ljudi su krupna stasa. <sup>33</sup> Vidjesmo ondje i divove - Anakovo potomstvo od divova. Činilo nam se da smo prema njima kao skakavci. Takvi bijasmo i njima.”

## 14

<sup>1</sup> Tada zagraja sva zajednica i poče vikati. I te noći narod plakaše. <sup>2</sup> Svi su Izraelci mrmrljali protiv Mojsija i Arona. Sva im je zajednica govorila: “Kamo sreće da smo pomrli u zemlji egipatskoj! Ili da smo pomrli u ovoj pustinji! <sup>3</sup> Zašto nas Jahve vodi u tu zemlju da padnemo od mača a žene naše i djeca da postanu roblje!

Zar nam ne bi bilo bolje da se vratimo u Egipat!”  
4 Jedan je drugome govorio: “Postavimo sebi vođu i vratimo se u Egipat!” 5 Mojsije i Aron padoše ničice pred svom okupljenom izraelskom zajednicom. 6 A Jošua, sin Nunov, i Kaleb, sin Jefuneov, koji bijahu među onima što su izviđali zemlju, razderaše svoju odjeću. 7 Zatim rekoše svoj zajednici izraelskoj: “Zemlja kroz koju smo prošli da je istražimo izvanredno je dobra. 8 Ako nam Jahve bude dobrostiv, u tu će nas zemlju dovesti i dat će nam je. To je zemlja u kojoj teče med i mlijeko. 9 Samo, nemojte se buniti protiv Jahve! Ne bojte se naroda one zemlje: tÓa on je zalogaj za nas. Oni su bez zaštite, a s nama je Jahve! Ne bojte ih se!” 10 I dok je sva zajednica već mislila da ih kamenuje, pokazala se Slava Jahvina u Šatoru sastanka svima sinovima Izraelovim. 11 Tada reče Mojsiju: “Dokle će me taj narod prezirati? Dokle mi neće vjerovati unatoč svim znamenjima što sam ih među njima izvodio? 12 Udarit ću ih pomorom i istrijebiti, a od tebe ću učiniti narod veći i moćniji od njega.” 13 Onda Mojsije reče Jahvi: “Egipćani su shvatili da si ti, svojom moći, izveo ovaj narod između njih. 14 Oni su to kazali žiteljima one zemlje. Već su saznali da si ti, Jahve, usred ovog naroda, kojemu se očituješ licem u lice, i da ti, Jahve, u oblaku stojiš nad njima; da obdan u stupu od oblaka, a obnoć u stupu od ognja ideš pred njima. 15 Zato, ako pobiješ ovaj narod kao jednoga čovjeka, narodi koji su čuli glas o tebi reći će: 16 'Jahve je bio nemoćan da dovede

ovaj narod u zemlju koju mu je pod zakletvom obećao, i zato ih je poubijao u pustinji.' <sup>17</sup> Zato neka se snaga moga Gospodina uzvisi, kako si najavio rekavši: <sup>18</sup> 'Jahve je spor na srdžbu, a bogat milosrđem; podnosi opačinu i prijestup, ali krivca ne ostavlja nekažnjena, nego opačinu otaca kažnjava na djeci do trećega i četvrtog koljena.' <sup>19</sup> Oprosti krivnju ovome narodu po veličini svoga milosrđa, kao što si vodio ovaj narod od Egipta dovde." <sup>20</sup> "Opraštam po riječi tvojoj", reče Jahve. <sup>21</sup> "Ali ipak, tako ja živ bio i slave se Jahvine napunila sva zemlja, <sup>22</sup> ni jedan od ljudi koji su vidjeli slavu moju i znamenja što sam ih izveo u Egiptu i u pustinji, pa me ipak iskušavali već deset puta ne hoteći poslušati moj glas, <sup>23</sup> neće vidjeti zemlje što sam je pod zakletvom obećao njihovim ocima; nitko od onih koji me preziru neće je vidjeti. <sup>24</sup> A slugu svoga Kaleba, jer je u njemu drukčiji duh i jer mi bijaše poslušan, njega ću ja dovesti u zemlju u koju je išao i njegovi će je potomci zaposjesti! Neka Amalečani i Kanaanci samo ostanu u dolini. <sup>25</sup> Sutra se vratite i krenite u pustinju put Crvenog mora." <sup>26</sup> Još reče Jahve Mojsiju i Aronu: <sup>27</sup> "Dokle će ta opaka zajednica mrmljati protiv mene? Čuo sam tužbe što ih Izraelci na me dižu. <sup>28</sup> Kaži im: Tako ja živ bio, objavljuje Jahve, kako ste na moje uši govorili, tako ću vam i učiniti. <sup>29</sup> U ovoj pustinji popadat će vaša mrtva tijela: svih vas koji ste ubilježeni u bilo koji vaš popis od dvadeset godina pa naprijed, koji ste rogorobili protiv mene. <sup>30</sup> Nećete ući



u zemlju na koju sam svoju ruku digao da vas u njoj nastanim, osim Kaleba, sina Jefuneova, i Jošue, sina Nunova. <sup>31</sup> A vašu djecu, o kojoj kažete da bi postala roblje, njih ću uvesti da nastane zemlju što ste je vi prezreli. <sup>32</sup> A vi? Neka vam tjelesa popadaju u ovoj pustinji! <sup>33</sup> Vaši sinovi neka lutaju pustinjom četrdeset godina, neka trpe zbog vaše nevjere dok vam ne ispropadaju tjelesa u ovoj pustinji. <sup>34</sup> Prema broju dana u koje ste istraživali zemlju - dana četrdeset, za svaki dan jednu godinu - ispaštajte svoje opacine četrdeset godina. Iskusite što znači mene napustiti. <sup>35</sup> Ja, Jahve, to kažem: tako ću postupiti s ovom opakom zajednicom što se sjatila protiv mene. U ovoj istoj pustinji neka završi! Tu neka izgine.” <sup>36</sup> A oni ljudi koje Mojsije bijaše poslao da istraže zemlju i koji su nakon povratka potakli svu zajednicu da rogorori protiv njega ozloglašujući zemlju; <sup>37</sup> oni, dakle, ljudi koji su zlobno ozloglasili zemlju bijahu pomoreni pred Jahvom. <sup>38</sup> Od onih ljudi koji su išli da istraže zemlju ostadoše na životu jedino Jošua, sin Nunov, i Kaleb, sin Jefuneov. <sup>39</sup> Kad je Mojsije prenio te riječi svim Izraelcima, narod se uvelike ražalosti. <sup>40</sup> I uranivši ujutro počnu se uspinjati na vrh brda govoreći. “Evo uzlazimo na mjesto o kojem je govorio Jahve jer smo zgriješili.” <sup>41</sup> A Mojsije rekne: “Zašto kršite zapovijed Jahvinu? Nećete uspjeti. <sup>42</sup> Ne penjite se, da vas ne potuku vaši neprijatelji, jer Jahve nije među vama. <sup>43</sup> Ta ondje se pred vama nalaze Amalečani i Kanaanci

te ćete od mača pasti jer ste se odvratili od Jahve i jer Jahve neće biti s vama.”<sup>44</sup> Ali se oni prkosno penjahu prema vrhu brda, iako se ni Kovčeg saveza Jahvina ni Mojsije nisu micali iz tabora.<sup>45</sup> Amalečani i Kanaanci koji su živjeli na onome brdu spuste se, udare po njima i rasprše ih sve do Horne.

## 15

<sup>1</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>2</sup> “Govori Izraelcima i reci im: 'Kad uđete u zemlju gdje ćete boraviti i koju vam ja dajem, <sup>3</sup> pa budete prinoseći Jahvi paljenu žrtvu, paljenicu ili klanicu, zavjetnicu ili dragovoljnu žrtvu, ili žrtvu prigodom svojih svetkovina - praveći tako od krupne ili sitne stoke ugodan miris Jahvi - <sup>4</sup> neka prinositelj prinese svoj dar Jahvi: prinosnicu od desetine efe najboljeg brašna, zamiješana u četvrtini hina ulja. <sup>5</sup> Uz paljenicu ili uz klanicu prinesi čvrtinu hina vina za ljevanicu na svako janje. <sup>6</sup> Povrh ovna prinesi kao prinosnicu dvije desetine efe najboljeg brašna, zamiješana u jednoj trećini hina ulja; <sup>7</sup> i vina za ljevanicu prinesi trećinu hina na ugodan miris Jahvi. <sup>8</sup> Ako Jahvi prinosiš junca kao paljenicu ili kao klanicu da izvršiš zavjet ili kao pričesnicu, <sup>9</sup> neka se onda uz junca prinesu tri desetine efe najboljeg brašna, zamiješana u pola hina ulja, <sup>10</sup> a za ljevanicu prinesi pola hina vina kao paljenu žrtvu na ugodan miris Jahvi. <sup>11</sup> Neka se tako postupi uza svakoga vola i uza svakoga ovna, uza svaku glavu sitne stoke, ovce ili koze: <sup>12</sup> koliko ih god prinesete, za svako pojedino tako učinite,

već prema njihovu broju. <sup>13</sup> Svaki domorodac neka postupa ovako kad prinosi žrtvu paljenu na ugodan miris Jahvi. <sup>14</sup> I ako koji stranac koji živi među vama, ili će biti među vašim potomcima, htjedne prinijeti žrtvu paljenu na ugodan miris Jahvi, neka radi kako i vi radite. <sup>15</sup> Neka je jedan zakon i za vas i za stranca koji s vama boravi. To je trajan zakon za vaše naraštaje: pred Jahvom, kako je s vama, tako neka bude i sa strancem. <sup>16</sup> Jedan zakon i jedno pravo neka vrijedi za vas i za stranca koji s vama boravi.” <sup>17</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>18</sup> “Govori Izraelcima i reci im: 'Kad dođete u zemlju u koju vas vodim <sup>19</sup> i budete jeli kruh te zemlje, prinesite podizanicu Jahvi. <sup>20</sup> Kao prvinu iz svojih načava prinesite jedan kolač kao podizanicu; prinesite ga kao i podizanicu s gumna. <sup>21</sup> Od prvine svojih načava davajte Jahvi podizanicu od naraštaja do naraštaja.’” <sup>22</sup> “Ako nehotice pogriješite te ne budete obdržavali koju od zapovijedi što ih je Jahve objavio po Mojsiju - <sup>23</sup> sve što vam je Jahve zapovjedio po Mojsiju, odonda kad vam je izdao zapovijedi pa dalje od koljena do koljena - <sup>24</sup> onda: ako je to počinjeno nepažnjom zajednice, neka sva zajednica prinese jednoga junca kao paljenicu na ugodan miris Jahvi s propisanom prikaznicom i ljevanicom i jednoga jarca kao okajnicu. <sup>25</sup> Neka svećenik obavi obred pomirenja nad svom izraelskom zajednicom, pa će im biti oprosteno. Bila je samo nepažnja, a oni su prinijeli svoj dar - paljenu žrtvu Jahvi - i okajnicu pred Jahvom za svoju nepažnju. <sup>26</sup> Bit

će oprošteno svoj izraelskoj zajednici, a tako i strancu koji među njima boravi, jer se sav narod iz nepažnje ogriješio. <sup>27</sup> Pogriješi li iz nepažnje pojedinac, neka prinese jedno žensko kozle od godine dana kao okajnicu. <sup>28</sup> Neka svećenik obavi obred pomirenja pred Jahvom nad osobom koja je nehotice pogriješila od nepažnje. Kad nad njom obavi obred pomirenja, bit će joj oprošteno. <sup>29</sup> Kada tko pogriješi nepažnjom, neka vam jedan zakon vrijedi i za domoroca i za stranca koji boravi među vama. <sup>30</sup> Ali onaj koji nešto učini naumice, bio on domorodac ili stranac, taj na Jahvu huli. Takav neka se istrijebi između svoga naroda <sup>31</sup> jer je prezreo Jahvinu riječ i prekršio njegovu zapovijed. Neka se takav iskorijeni. Neka njegova krivnja padne na nj!” <sup>32</sup> Kad su Izraelci bili u pustinji, nađu čovjeka kako kupi drva u subotnji dan. <sup>33</sup> I oni koji su ga našli da kupi drva dovedu ga Mojsiju i Aronu i svoj zajednici. <sup>34</sup> Stave ga pod stražu, jer još nije bilo određeno što treba s njim učiniti. <sup>35</sup> “Toga čovjeka treba pogubiti!” - reče Jahve Mojsiju. “Neka ga kamenjem zaspe izvan tabora sva zajednica.” <sup>36</sup> Sva ga zajednica izvede izvan tabora i zasu ga kamenjem te on poginu, kako je Jahve zapovjedio Mojsiju. <sup>37</sup> Reče Jahve Mojsiju: <sup>38</sup> “Govori Izraelcima i reci im: neka od naraštaja do naraštaja prave rese na skutovima svojih haljina, a za resu svakoga skuta neka privezuju ljubičastu vrpcu. <sup>39</sup> Imat ćete rese zato da vas pogled na njih sjeća svih Jahvinih zapovijedi. Vršite ih, a ne zanosite se svojim srcem i svojim

očima, što vas tako lako zavode na bludnost. <sup>40</sup> Tako ćete se sjećati svih mojih zapovijedi, vršit ćete ih i bit ćete posvećeni svome Bogu. <sup>41</sup> Ja sam Jahve, Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje egipatske da vam budem Bogom. Ja, Jahve, Bog vaš.”

## 16

<sup>1</sup> Korah, sin Jisharov, sin Kehatov, sin Levijev, pa Datan i Abiram, sinovi Eliabovi, i On, sin Peletov - potomci Rubenovi - <sup>2</sup> ustanu protiv Mojsija zajedno sa dvjesto pedeset Izraelaca, glavara zajednice, uglednih na skupštini i ljudi na glasu. <sup>3</sup> Oni se sjate oko Mojsija i Arona govoreći im: “Vi prelazite mjeru! Sva je zajednica, svi njezini članovi, posvećena i među njima je Jahve. Zašto se onda uzvisujete iznad zajednice Jahvine!” <sup>4</sup> Kad to ču Mojsije, pade ničice. <sup>5</sup> Zatim reče Korahu i svoj njegovoj družini: “Sutra će Jahve pokazati tko je njegov i tko je posvećen, kome dopušta da mu se približi. Koga sebi izabere, k sebi će ga i pustiti. <sup>6</sup> Učinite ovo: uzmite kadionike, Korah i sva njegova družina; <sup>7</sup> sutra stavite u njih vatre i metnite odozgo tamjana pred Jahvom. Koga Jahve odabere, taj neka bude posvećen. Vi prelazite mjeru, Levijevci!” <sup>8</sup> Potom Mojsije reče Korahu: “Poslušajte, Levijevci! <sup>9</sup> Zar vam je malo što vas je Bog Izraelov izdvojio iz Izraelove zajednice da vas približi k sebi te da vršite službu u Jahvinu prebivalištu i da stojite pred zajednicom služeći joj? <sup>10</sup> Promaknuo je tebe i s tobom svu tvoju braću Levijevce, a vi još tražite i svećeništvo! <sup>11</sup> Ti i sva tvoja družina,

dakle, sjatili ste se protiv Jahve; jer što je Aron da protiv njega rogoborite?”<sup>12</sup> Zatim posla Mojsije po Datana i Abirama, sinove Eliabove, ali oni odgovore: “Nećemo doći!”<sup>13</sup> Zar je malo što si nas odveo iz zemlje kojom teče med i mlijeko da nas pobiješ u ovoj pustinji, pa hoćeš da nasilno zagospodariš nad nama?”<sup>14</sup> Nisi nas uveo u zemlju kojom teče med i mlijeko i nisi nam dao u posjed njive i vinograde! Misliš li iskopati oči ovim ljudima? Nećemo doći!”<sup>15</sup> Mojsije se vrlo razljuti i reče Jahvi: “Ne obaziri se na njihovu prinosnicu! Ni jednoga njihova magarca nisam prisvojio niti sam ijednoga od njih oštetio.”<sup>16</sup> Zatim Mojsije reče Korahu: “Ti i sva tvoja družina stupite sutra pred Jahvu; ti, i oni, i Aron.”<sup>17</sup> Neka svaki uzme svoj kadionik, stavi u nj tamjana i neka svaki donese svoj kadionik pred Jahvu - dvjesto i pedeset kadionika. A i ti i Aron donesite svaki svoj kadionik.”<sup>18</sup> Svaki uzme svoj kadionik, stavi u nj vatre, onda odozgo metne tamjana i stane s Mojsijem i Aronom kod ulaza u Šator sastanka.<sup>19</sup> Kad, naprama njima, sabra Korah svu zajednicu na ulazu u Šator sastanka, onda se svoj zajednici pokaza slava Jahvina.<sup>20</sup> I reče Jahve Mojsiju i Aronu: <sup>21</sup> “Odvojite se od te zajednice da je odmah satrem!”<sup>22</sup> Oni popadoše ničice i povikaše: “Bože! Bože životnog duha u svakome tijelu! Zar ćeš se razgnjeviti na svu zajednicu kad je samo jedan sagriješio!”<sup>23</sup> Onda Jahve reče Mojsiju: <sup>24</sup> “Reci toj zajednici: 'Uklonite se iz okolice prebivališta Koraha, Datana i Abirama!’”<sup>25</sup> Mojsije ustade i pođe k Datanu i

Abiram. Za njim krenuše izraelske starješine. <sup>26</sup> Zatim ovako progovori zajednici: “Odstupite od šatora tih opakih ljudi! Ne dotičite se ničega što je njihovo, da ne budete uništeni zbog svih njihovih grijeha.” <sup>27</sup> Tako se oni udalje iz okolice prebivališta Korahova, Datanova i Abiramova. Uto izađu Datan i Abiram te stanu na ulazu svojih šatora sa svojim ženama, svojim sinovima i svojom nejačadi. <sup>28</sup> “Po ovom ćete vidjeti”, reče Mojsije, “da me Jahve poslao da vršim sva ova djela, a da ih ne činim sam od sebe: <sup>29</sup> ako ovi ljudi umru kao što umru i svi ljudi; ako ih pohodi sudbina kakva pohodi sve ljude, onda me Jahve nije poslao. <sup>30</sup> Ali ako Jahve učini nečuvano: ako zemlja rastvori svoje ralje i proguta ih sa svim što je njihovo te živi siđu u Šeol, onda znajte da su ovi ljudi prezreli Jahvu.” <sup>31</sup> A kad on završi sve te riječi, tlo se pod njima raspukne; <sup>32</sup> zemlja rastvori svoje ralje i proguta ih s njihovim domovima, sa svim Korahovim ljudima i svim njihovim imanjem. <sup>33</sup> Živi siđu u Šeol, oni i sve njihovo. Onda se nad njima zemlja zatvori i oni iščeznu iz zbora. <sup>34</sup> Na njihov vrisak svi Izraelci što su stajali oko njih pobjegoše govoreći: “Da i nas zemlja ne proguta!” <sup>35</sup> Ali sukne oganj od Jahve te proždre dvjesta i pedeset ljudi koji su prinosili tamjan.

## 17

<sup>1</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>2</sup> “Kaži Eleazaru, sinu svećenika Arona, da ukloni kadionike - jer su posvećeni - iz toga zgarišta, a neposvećenu vatru

iz njih neka razaspe podalje. <sup>3</sup> Kadionici onih koji su sagriješili i grijehom život pokopali neka se prekuju u pločice za oblaganje žrtvenika. Doneseni su, naime, pred Jahvu, pa su posvećeni. Neka budu opomenom Izraelcima!” <sup>4</sup> Tako svećenik Eleazar uze kadionike od tuča što su ih prinosili oni koji izgorješe; prekovaše ih u pločice za oblaganje žrtvenika. <sup>5</sup> One su opomena Izraelcima da se nitko nepozvan - nitko tko nije od Aronova potomstva - ne smije približiti da pali tamjan pred Jahvom, kako mu se ne bi dogodilo kao Korahu i njegovoj družini, prema onom što je kazao Jahve po Mojsiju. <sup>6</sup> Sutradan je sva zajednica rogoborila protiv Mojsija i Arona. “Pobili ste Jahvin narod!” - govorili su. <sup>7</sup> Dok se zajednica skupljala protiv Mojsija i Arona, oni se okrenuše prema Šatoru sastanka, i gle! oblak ga prekri i slava se Jahvina pokazala. <sup>8</sup> Tada Mojsije i Aron odoše pred Šator sastanka. <sup>9</sup> I Jahve reče Mojsiju: <sup>10</sup> “Udaljite se od te zajednice; u tili ću je čas uništiti!” Oni padoše ničice. <sup>11</sup> Zatim Mojsije reče Aronu: “Uzmi kadionik, stavi u nj vatre sa žrtvenika, metni tamjana, a onda se žuri do zajednice da obaviš nad njom obred pomirenja. Gnjev je Jahvin već izbio i zlo je počelo!” <sup>12</sup> Aron uze što mu je Mojsije rekao te otrča usred zbora, a kad tamo: pomor među narodom već počeo. Stavi tamjana te obavi obred pomirenja nad narodom. <sup>13</sup> Zatim stade između mrtvih i živih i zlo se ustavi. <sup>14</sup> Bilo ih je mrtvih od toga zla četrnaest tisuća i sedam stotina, osim onih koji su poginuli zbog



Koraha. <sup>15</sup> Aron se vrati k Mojsiju na ulaz u Šator sastanka: pomor se ustavi. <sup>16</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>17</sup> “Razloži Izraelcima te od njih uzmi po jedan štap za svaki predjedovski dom; uzmi od svih njihovih starješina za njihove pradjedovske domove dvanaest štapova. Ime svakoga napiši na njegovu štapu. <sup>18</sup> A kako ima po jedan štap za svakoga starješinu pradjedovskih domova, Aronovo ime napiši na Levijevu štapu. <sup>19</sup> Onda ih pohrani u Šator sastanka pred Svjedočanstvo; ondje gdje se s tobom sastajem. <sup>20</sup> Štap onoga čovjeka koga izaberem propupat će. Tako ću maknuti od sebe rogoborenje Izraelaca kojim prigovaraju vama.” <sup>21</sup> Mojsije tako kaza Izraelcima. Sve njihove starješine dadoše mu štap, po jedan štap za svakoga starješinu - dakle, dvanaest štapova za njihove pradjedovske domove. Među njihovim štapovima bio je i štap Aronov. <sup>22</sup> Mojsije pohrani štapove pred Jahvu u Šatoru svjedočanstva. <sup>23</sup> Kad sutradan Mojsije uđe u Šator svjedočanstva, gle: štap Arona iz doma Levijeva propupao! Potjerala mladica, procvjetao cvijet i sazreli bademi. <sup>24</sup> Tada iznese Mojsije ispred Jahve sve štapove sinovima Izraelovim. Oni ih razgledaše, a onda svatko uze svoj štap. <sup>25</sup> Jahve reče Mojsiju: “Opet stavi Aronov štap pred Svjedočanstvo, neka se čuva za znak buntovnim sinovima. Dokončaj tako njihovo rogoborenje protiv mene da ne izginu.” <sup>26</sup> I učini Mojsije: kako mu je Jahve zapovjedio, tako učini. <sup>27</sup> “Izgibosmo!” - rekoše Izraelci Mojsiju. “Propadosmo! Svi odreda propadosmo!

28 Tko god priđe Jahvinu prebivalištu, umire ... Zar ćemo svi izginuti?”

## 18

<sup>1</sup> Tada Jahve reče Aronu: “Ti, tvoji sinovi i tvoj pradjedovski dom s tobom bit ćete odgovorni za grijeh u Svetištu; ti i tvoji sinovi s tobom bit ćete odgovorni za grijeh svoga svećeništva.

<sup>2</sup> Pridruži k sebi i svoju braću od Levijeva plemena - tvoga pradjedovskog doma - neka ti se priključe da ti poslužuju, tebi i tvojim sinovima s tobom, pred Šatorom svjedočanstva.

<sup>3</sup> Neka stoje na službu tebi i svemu Šatoru, ali neka se ne približuju pokućstvu u Svetištu niti žrtveniku, da ne poginu i oni i vi. <sup>4</sup> Neka su,

dakle, tebi pridruženi i neka preuzmu brigu za Šator sastanka, svaku službu oko Šatora. I neka se ni jedan svjetovnjak ne približuje vama, <sup>5</sup> a vi vršite službu u Svetištu i službu oko žrtvenika da se više ne izlijeva gnjev na Izraelce. <sup>6</sup> Uzeh, evo, vašu braću levite između Izraelaca vama za dar; kao darovani pripadaju Jahvi da obavljaju službu oko Šatora sastanka.

<sup>7</sup> Ti i tvoji sinovi s tobom preuzmite svećeničke poslove oko svega što spada na žrtvenik i iza zavjese. Službu koju dajem na dar vašem svećeništvu vi obavljajte. A svjetovnjak koji se primakne neka se pogubi.”

<sup>8</sup> Još reče Jahve Aronu: “Tebi, evo, povjeravam brigu o onom što se meni prinosi. Sve što Izraelci posvećuju dodjeljujem tebi i tvojim sinovima kao baštinu trajnim zakonom. <sup>9</sup> Ovo neka pripadne tebi od

svetinja nad svetinjama: od paljenih žrtava svi njihovi darovi, za sve njihove prinosnice, za sve njihove okajnice i za sve njihove naknadnice što ih budu meni uzvraćali; ta vrlo sveta stvar neka pripadne tebi i tvojim sinovima! <sup>10</sup> Blagujte ih kao najveće svetinje! Svaki muškarac može ih jesti. Neka ti budu svete! <sup>11</sup> I ovo neka bude za te: ono što se uzima od izraelskih prinosa da se prinese kao prikaznica - trajnim zakonom predajem tebi, tvojim sinovima i tvojim kćerima s tobom. Svatko tko u tvome domu bude čist može od toga jesti. <sup>12</sup> Najbolje od novoga ulja i najbolje od novoga vina i žita - prvine koje se prinose Jahvi - predajem tebi. <sup>13</sup> Prvi rodovi svega u njihovoj zemlji što ih budu donosili Jahvi neka budu tvoji. Tko je god čist u tvome domu može ih jesti. <sup>14</sup> Sve što u Izraelu bude određeno za 'herem' neka je tvoje. <sup>15</sup> Svako prvorodjenče svih bića - kako ljudi tako i životinja - što se prinose Jahvi neka bude tvoje. Samo pusti da se otkupi prvenac od ljudi i prvenče od nečiste stoke. <sup>16</sup> Kad budu stari mjesec dana, pusti da ih otkupljuju. A njihovu otkupnu cijenu odredi: pet srebrnih šekela, prema hramskom šekelu, a to je dvadeset gera. <sup>17</sup> Ali prvenče kravlje, prvenče ovčje i prvenče kozje neka se ne otkupljuje. Oni su svetinja. Krv njihovu izlij na žrtvenik, a pretilinu njihovu sažeži u kad kao žrtvu spaljenu na ugodan miris Jahvi. <sup>18</sup> Njihovo meso neka pripadne tebi; kao i grudi žrtve prikaznice i desno pleće. <sup>19</sup> Sve posvećene prinose što ih Izraelci podižu Jahvi predajem trajnim zakonom tebi, tvojim sinovima i tvojim kćerima s tobom. To je

savez osoljen, trajan pred Jahvom, tebi i tvome potomstvu s tobom.”<sup>20</sup> “Nemoj imati baštine u zemlji njihovoj”, reče Jahve Aronu, “niti sebi stjeći posjeda među njima! Ja sam tvoj dio i tvoja baština među Izraelcima.”<sup>21</sup> “Levijevima sinovima, evo, predajem u baštinu sve desetine u Izraelu za njihovu službu - za službu što je obavljaju u Šatoru sastanka.”<sup>22</sup> A Izraelci neka se više ne primiču Šatoru sastanka, da ne navuku na se grijeh i ne poginu.<sup>23</sup> Neka samo leviti obavljaju službu u Šatoru sastanka; i neka oni budu odgovorni za svoj grijeh. Trajna je to odredba za vaše naraštaje; među Izraelcima neka nemaju posjeda,<sup>24</sup> jer ja im predajem u posjed desetine što ih Izraelci prinose na dar Jahvi. Stoga sam za njih rekao: neka oni nemaju posjeda među Izraelcima.”<sup>25</sup> Jahve reče Mojsiju:<sup>26</sup> “Levitima govori i reci im: 'Kad od Izraelaca primate desetinu, koju ja od njih dajem vama u baštinu, od toga onda vi prinesite podizanicu Jahvi: desetinu od desetine.’<sup>27</sup> Prinos će vam biti zaračunan kao da je prinos s gumna i Óotoka iz badnja.”<sup>28</sup> Tako isto prinosite podizanicu Jahvi i od svih svojih desetina što ih primate od Izraelaca. Od toga davajte podizanicu Jahvinu svećeniku Aronu.<sup>29</sup> Od svih darova koje budete primali podižite podizanicu Jahvi; od svega ono najbolje - onaj dio koji treba posvećivati.’<sup>30</sup> Još im reci: 'Pošto od toga prinesete najbolji dio, neka se to levitima uračuna kao prihod s gumna i prihod iz badnja.’<sup>31</sup> Na svakome ga mjestu možete jesti, i vi i vaši ukućani, jer to vam

je nagrada za vašu službu u Šatoru sastanka.  
<sup>32</sup> Pošto prinesete njegov najbolji dio, nećete navući na se grijeha; svetinja Izraelaca nećete oskvrnjivati te nećete ginuti.”

## 19

<sup>1</sup> Jahve reče Mojsiju i Aronu: <sup>2</sup> “Ovo je zakonska odredba što ju je Jahve naredio: Reci Izraelcima neka ti dovedu crvenu junicu, zdravu, na kojoj nema mane i na koju još nije stavljan jaram. <sup>3</sup> A vi je predajte svećeniku Eleazaru. Neka se zatim izvede izvan tabora i zakolje pred njim. <sup>4</sup> Svećenik Eleazar neka uzme njezine krvi na svoj prst pa njome poškropi sedam puta prema pročelju Šatora sastanka. <sup>5</sup> Neka se onda junica spali na njegove oči; neka joj se spale: koža, meso, krv i nečist. <sup>6</sup> Potom neka svećenik uzme cedrovine, izopa i crvenoga prediva pa ih baci usred vatre gdje se krava spaljuje. <sup>7</sup> Neka svećenik opere svoju odjeću, a svoje tijelo u vodi okupa. Poslije toga neka se svećenik vrati u tabor, ali neka je nečist do večeri. <sup>8</sup> I onaj koji ju je spaljivao neka svoju odjeću opere i okupa svoje tijelo u vodi te bude nečist do večeri. <sup>9</sup> A jedan čist čovjek neka pokupi pepeo od junice pa ga pohrani izvan tabora na čisto mjesto da se čuva izraelskoj zajednici za vodu očišćenja. To je žrtva okajnica. <sup>10</sup> I onaj koji skupi pepeo od junice neka opere svoju odjeću i bude nečist do večeri. Neka to bude trajan zakon i za Izraelce i za stranca koji među njima boravi.”  
<sup>11</sup> “Tko se dotakne mrtva ljudskog tijela neka

je nečist sedam dana. <sup>12</sup> Takav neka se opere tom vodom trećega dana i sedmoga dana pa će biti čist. Ako se ne opere trećega dana i sedmoga dana, neće biti čist. <sup>13</sup> Tko se dotakne mrtvaca, tijela preminula čovjeka, a ne opere se, oskvrnjuje Jahvino prebivalište. Takav neka se iskorijeni iz Izraela. Budući da vodom za očišćenje nije bio poliven, nečist je; njegova je nečistoća još na njemu.” <sup>14</sup> “Ovo je zakon kad koji čovjek umre u šatoru; tko god uđe u šator i tko god bude u šatoru neka je nečist sedam dana. <sup>15</sup> Svaka otvorena posuda koja ne bude zatvorena poklopcem neka je nečista. <sup>16</sup> A na otvorenu polju tko se god dotakne poginuloga od mača, ili mrtvaca, ili ljudskih kostiju, ili groba neka je nečist sedam dana. <sup>17</sup> Neka se za onoga koji se onečistio uzme pepela od životinje spaljene za okajnicu i na nj, u kakvu sudu, nalije žive vode. <sup>18</sup> Onda neka čist čovjek uzme izopa, zamoči ga u vodu te poškropi po šatoru, po svemu posuđu, po ljudima koji su tu bili, po onome koji se dotakao kostiju, ili ubijenoga, ili preminuloga, ili groba. <sup>19</sup> Neka čisti čovjek škropi nečistoga trećega i sedmoga dana. Tako će ga na sedmi dan očistiti. Taj onda neka opere svoju odjeću, okupa se u vodi i neka je navečer čist. <sup>20</sup> A bude li tko nečist pa se ne očisti, neka se iskorijeni iz zajednice, jer je oskvrnuo Jahvino svetište; vodom za očišćenje nije bio poliven; nečist je! <sup>21</sup> Neka im i ovo bude trajnim zakonom: i onaj koji je škropio vodom za očišćenje neka opere svoju odjeću; i onaj koji je dirnuo vodu za

očišćenje neka je nečist do večeri. <sup>22</sup> Čega se god nečisti dotakne neka je nečisto; a osoba koja se njega dotakne neka je nečista do večeri.”

## 20

<sup>1</sup> Potom stigoše Izraelci, sva zajednica, u pustinju Sin u prvome mjesecu. Narod se nastani u Kadešu. Ondje umrije Mirjam i ondje je sahraniše. <sup>2</sup> Nije bilo vode za zajednicu. Stoga se udruže protiv Mojsija i protiv Arona. <sup>3</sup> Narod se poče svađati s Mojsijem i govoriti: “Da smo bar izginuli kad su nam i braća poginula pred Jahvom! <sup>4</sup> Zašto ste doveli Jahvinu zajednicu u ovu pustinju da ovdje pomremo i mi i naša stoka? <sup>5</sup> Zašto ste nas izveli iz Egipta da nas dovedete u ovo nesretno mjesto; mjesto u kojem nema ni žita, ni smokava, ni loze, ni mogranja? Nema ni vode da pijemo.” <sup>6</sup> Mojsije i Aron odu ispred zajednice do ulaza u Šator sastanka i padnu ničice. Tada im se pokaza slava Jahvina. <sup>7</sup> I Jahve reče Mojsiju: <sup>8</sup> “Uzmi štap pa ti i tvoj brat Aron skupite zajednicu. Onda, na njihove oči, progovorite pećini da ustupi svoje vode. Iz pećine im izvedi vodu te napoj zajednicu i njezino blago.” <sup>9</sup> Mojsije uzme štap ispred Jahve kako mu je naredio. <sup>10</sup> Zatim Mojsije i Aron skupe zbor pred pećinu pa im Mojsije rekne: “Čujte, buntovnici! Hoćemo li vam iz ove pećine izvesti vodu?” <sup>11</sup> Zatim Mojsije podigne ruku i dvaput udari štapom o pećinu: voda provali u obilju, pa su mogli piti i zajednica i njezino blago. <sup>12</sup> Potom će Jahve Mojsiju i Aronu: “Budući da se

niste pouzdavali u me i niste me svetim očitovali u očima sinova Izraelovih, nećete uvesti ovaj zbor u zemlju koju im dajem.” <sup>13</sup> To su Meripske vode, kraj njih su se Izraelci prepirali s Jahvom, a on se pokazao svetim. <sup>14</sup> Iz Kadeša pošalje Mojsije glasnike: “Kralju Edoma. Ovako veli tvoj brat Izrael: 'Ti znaš sve jade koji su nas snašli. <sup>15</sup> Naši se preci spustiše u Egipat. U Egiptu smo proboravili mnogo vremena. Egipćani su s nama i s našim precima loše postupali. <sup>16</sup> Stoga smo vapili Jahvi, i on ču naš glas i posla anđela koji nas izbavi iz Egipta. Evo nas sad u Kadešu, gradu uz rub tvoga područja. <sup>17</sup> Pusti nas da prođemo kroz tvoju zemlju. Nećemo ići preko polja ni vinograda niti ćemo piti vodu iz bunara; ići ćemo Kraljevskim putem, ne skrećući ni desno ni lijevo, dok ne prođemo tvoje područje.” <sup>18</sup> Edom mu odgovori: “Ne prolazi preko moje zemlje, jer eto me s mačem preda te!” <sup>19</sup> “Ići ćemo utrenikom”, rekoše Izraelci, “a budemo li pili tvoje vode, mi i naša stada, za to ćemo ti platiti. Ništa više, samo da prođemo pješice.” <sup>20</sup> “Ne prolazi!” - odgovori. I Edom mu izađe u susret s mnogo ljudi i s velikom silom. <sup>21</sup> Tako Edom nije dopustio Izraelu da prođe kroz njegovo područje i Izrael se okrenu od njega. <sup>22</sup> Zaputivši se od Kadeša, stigoše Izraelci, sva zajednica, k brdu Horu. <sup>23</sup> Kod brda Hora, uz među edomsku, reče Jahve Mojsiju i Aronu: <sup>24</sup> “Neka se Aron pridruži svojim precima! Neće ući u zemlju koju dajem Izraelcima, jer ste se oprli mojoj zapovijedi kod Meripskih voda. <sup>25</sup> Uzmi Arona i njegova sina



Eleazara, pa ih izvedi na brdo Hor. <sup>26</sup> I svuci Aronu njegove haljine pa ih obući njegovu sinu Eleazaru. Aron će se pridružiti precima, umrijet će ondje.” <sup>27</sup> Mojsije učini kako naredi Jahve. Pred svom zajednicom popeše se na brdo Hor. <sup>28</sup> Mojsije svuče s Arona njegove haljine te ih obuče njegovu sinu Eleazaru. Ondje navrh brda umrije Aron. Zatim se Mojsije i Eleazar spustiše s brda. <sup>29</sup> Sva zajednica vidje da je Aron preminuo i sav dom Izraelov oplakivaše Arona trideset dana.

## 21

<sup>1</sup> Kralj Arada, Kanaanac koji je živio u Negebu, ču da Izrael dolazi Atarimskim putem, pa navali na Izraela i neke njegove zarobi. <sup>2</sup> Tada se Izrael ovako zavjetova Jahvi: “Ako u moje ruke izručiš ovaj narod, potpuno ću uništiti njegove gradove.” <sup>3</sup> Jahve usliša glas Izraela i predade mu Kanaance. A Izrael njih i njihove gradove 'heremom' uništi. Stoga se ono mjesto prozva Horma. <sup>4</sup> Od brda Hora zapute se prema Crvenom moru da zaobiđu zemlju edomsku. Narod putem postane nestrpljiv. <sup>5</sup> I počne govoriti i protiv Boga i protiv Mojsija: “Zašto nas izvedoste iz Egipta da pomremo u ovoj pustinji? Nema kruha, nema vode, a to bijedno jelo već se ogadilo dušama našim.” <sup>6</sup> Onda Jahve pošalje na narod ljute zmije; ujedale ih one, tako te pomrije mnogo naroda u Izraelu. <sup>7</sup> Dođe narod k Mojsiju pa reče: “Sagriješili samo kad smo govorili protiv Jahve i protiv tebe. Pomoli se Jahvi da ukloni zmije od nas!” Mojsije se

pomoli za narod, <sup>8</sup> i Jahve reče Mojsiju: “Napravi otrovnicu i stavi je na stup: tko god bude ujedena, ostatak će na životu ako je pogleda.” <sup>9</sup> Mojsije napravi zmiju od mjedi i postavi je na stup. Kad bi koga ujela ljutica, pogledao bi u mjedenu zmiju i ozdravio. <sup>10</sup> Pođu Izraelci i utabore se u Obotu. <sup>11</sup> Potom se zapute iz Obota i utabore se kraj Ije-Abarima, u pustinji što je nasuprot Moabu, sa strane sunčeva izlaska. <sup>12</sup> Odande otputuju te se utabore u dolini Zaredu. <sup>13</sup> Odande krenu i utabore se s onu stranu Arnona, koji je u pustinji a izvire u području Amorejaca. Jer je Arnon granica moapska između Moabaca i Amorejaca. <sup>14</sup> Zato se veli u “Knjizi Jahvinih vojni”: “Vaheb kod Sufe i doline arnonske <sup>15</sup> i padine doline što se nagine prema mjestu Aru i naslanja se na granicu moapsku ...” <sup>16</sup> Odande odoše u Beer. To je bunar o kojem je Jahve rekao Mojsiju: “Skupi narod da im dam vode!” <sup>17</sup> Tada Izrael zapjeva ovu pjesmu: “Proključaj, studenče! A vi ga uznosite: <sup>18</sup> knezovi ga iskopali, prvaci narodni izdubli žezlom, štapom svojim.” Iz pustinje odu u Matanu, <sup>19</sup> iz Matane u Nahaliel, a iz Nahaliela u Bamot; <sup>20</sup> iz Bamota u dolinu što se stere u moapskom polju, prema vrhuncu Pisge, s koje se pruža vidik na pustaru. <sup>21</sup> Sad Izrael posla glasnike Sihonu, amorejskome kralju, s porukom: <sup>22</sup> “Pusti da prođem preko tvoje zemlje. Nećemo zalaziti u polja i u vinograde, niti ćemo piti vode iz bunara. Ići ćemo Kraljevskim putem dok ne prođemo tvoje područje.” <sup>23</sup> Ali Sihon ne dopusti Izraelu da

prođe njegovim područjem, nego skupi sav svoj narod te izađe u pustinju da presretne Izraelce. Stigavši do Jahze, zavojuje na Izraela. <sup>24</sup> Ali ga Izrael potuče oštrim mačem i osvoji njegovu zemlju od Arnona do Jaboka, do Amonaca, jer je Az ležao na granici Amonaca. <sup>25</sup> Izrael zauzme sve one gradove i Izrael se nastani u svim onim gradovima Amorejaca; u Hešbonu i svim njegovim naseljima. <sup>26</sup> Kako je Hešbon bio glavni grad Sihona, amorejskog kralja, koji je ratovao protiv prijašnjega moapskoga kralja te osvojio svu njegovu zemlju do Arnona, <sup>27</sup> kažu zato pjesnici: “Hrabro, o Hešbone, dobro sazdana, čvrsto posađeni grade Sihonov! <sup>28</sup> Iz Hešbona oganj suknu, plamen iz grada Sihonova, sažga Ar moapski, proždrije visove arnonske. <sup>29</sup> Teško tebi, Moabe! Propao si, narode Kemošev! Od sinova bjegunce učini, a od kćeri svojih ropkinje Sihonu, kralju amorejskom. <sup>30</sup> Pobili smo ih; propao je Hešbon do Dibona: sve smo razorili do Nofaha, što je blizu Medebe ...” <sup>31</sup> Tako se Izrael nastani u zemlji Amorejaca. <sup>32</sup> Mojsije se uputi da izvidi Jazer. Potom zauzmu njegova naselja a rastjeraju Amorejce koji bijahu ondje. <sup>33</sup> Okrenu se onda i pođu prema Bašanu. A bašanski kralj Og presrete ih sa svim svojim narodom da zapodjene boj kod Edreja. <sup>34</sup> Ali Jahve reče Mojsiju: “Ne boj ga se! Predao sam u tvoje ruke njega, sav njegov narod i njegovu zemlju. Postupi s njim kako si postupio s amorejskim kraljem Sihonom koji je boravio u Hešbonu.” <sup>35</sup> I potukoše ga, i sinove njegove, i sav njegov narod,

tako da nitko ne uteče. Potom zaposjedoše njegovu zemlju.

## 22

<sup>1</sup> Poslije toga Izraelci otputuju i utabore se na Moapskim poljanama, s onu stranu Jordana, nasuprot Jerihonu. <sup>2</sup> Balak, sin Soporov, vidje sve što Izrael učini Amorejcima. <sup>3</sup> Moab se uvelike poboja toga naroda jer je bio brojan. Moaba obuze strah od Izraelaca. <sup>4</sup> Zato reče Moab midjanskim starješinama: “Sad će ova rulja oko nas sve popasti kao što vol popase travu po polju.” Balak, sin Soporov, bijaše moapski kralj u ono vrijeme. <sup>5</sup> On pošalje glasnike Bileamu, sinu Beorovu, u Petoru, koji se nalazi na Rijeci, u zemlji Amonaca. Pozove ga rekavši: “Evo je došao neki narod iz Egipta; evo je prekrilo lice zemlje i naselio se uza me. <sup>6</sup> Zato dođi i prokuni mi ovaj narod jer je jači od mene. Tako ću ga moći svladati i istjerati iz zemlje. A znam da je blagoslovljen onaj koga blagosloviš, a proklet onaj koga prokuneš.” <sup>7</sup> Starješine moapske i starješine midjanske krenu s nagradom za vraćanje u svojim rukama. Stignu Bileamu i prenesu mu Balakovu poruku. <sup>8</sup> On im rekne: “Prenoćite ovdje te ću vam odgovoriti prema onome što mi Jahve kaže.” Tako moapski knezovi ostanu kod Bileama. <sup>9</sup> Bog dođe Bileamu i upita: “Tko su ti ljudi s tobom?” Bileam odgovori Bogu: <sup>10</sup> “Poslao ih k meni Balak, sin Soporov, moapski kralj, s porukom: <sup>11</sup> 'Evo je neki narod došao iz Egipta i prekrilo lice zemlje. Dođi da ga prokuneš. Tako ću ga moći svladati i protjerati.’” <sup>12</sup> Ali Bog reče

Bileamu: “Nemoj ići s njima! Nemoj proklinjati onaj narod jer je blagoslovljen.” <sup>13</sup> Ujutro Bileam ustane te će Balakovim knezovima: “Odlazite u svoju zemlju jer mi ne da Jahve da pođem s vama.” <sup>14</sup> Moapski se knezovi dignu, odu Balaku pa mu reknu: “Bileam nije htio poći s nama.” <sup>15</sup> Balak opet pošalje knezove, brojnije i uglednije od prvih. <sup>16</sup> Oni dođu Bileamu i reknu mu: “Ovako je poručio Balak, sin Siporov: 'Ne skanjuj se nego dođi k meni. <sup>17</sup> Bogato ću te nagraditi i učinit ću sve što mi kažeš. Dođi, molim te, i prokuni mi ovaj narod!’” <sup>18</sup> Ali Bileam odgovori Balakovim slugama: “Da mi Balak dadne svoju kuću punu srebra i zlata, ne bih mogao prestopiti zapovijedi Jahve, Boga svoga, da učinim išta, bilo veliko bilo malo. <sup>19</sup> Ali provedite ovdje i vi noć da doznam što će mi Jahve još kazati.” <sup>20</sup> Noću Bog dođe Bileamu pa mu rekne: “Ako su ti ljudi došli da te pozovu, ustani, pođi s njima! Ali da činiš samo što ti ja reknem!” <sup>21</sup> Ustane Bileam ujutro, osamari svoju magaricu i ode s moapskim knezovima. <sup>22</sup> No Božja srdžba usplamtje što je on pošao. Zato anđeo Jahvin stade na put da ga spriječi. On je jahao na svojoj magarici, a pratila ga njegova dva momka. <sup>23</sup> Kad magarica opazi anđela Jahvina kako stoji na putu s isukanim mačem u ruci, skrene sa staze i pođe preko polja. Bileam počne tući magaricu da je vrati na put. <sup>24</sup> Anđeo Jahvin tada stade na uskom prolazu, među vinogradima, a bijaše ograda i s ove i s one strane. <sup>25</sup> Magarica, spazivši Jahvina anđela, stisne se uza zid i o zid pritisne Bileamovu nogu. On je opet počeo tući. <sup>26</sup> Anđeo Jahvin pođe

naprijed te stade na usko mjesto gdje nije bilo prostora da se provuče ni desno ni lijevo. <sup>27</sup> Kad je magarica ugledala Jahvina anđela, legne pod Bileamom. Bileam pobjesni i poče tući magaricu štapom. <sup>28</sup> Tada Jahve otvori usta magarici te ona progovori Bileamu: “Što sam ti učinila da si me tukao tri puta?” <sup>29</sup> Bileam odgovori magarici: “Što sa mnom zbijaš šalu! Da mi je mač u ruci, sad bih te ubio!” <sup>30</sup> A magarica uzvratila Bileamu: “Zar ja nisam tvoja magarica na kojoj si jahao svega svoga vijeka do danas? Jesam li ti običavala ovako?” - “Nisi!” - odgovori on. <sup>31</sup> Tada Jahve otvori oči Bileamu i on opazi anđela Jahvina kako stoji na putu s golim mačem u ruci. Pognu on glavu i pade ničice. <sup>32</sup> Onda će mu anđeo Jahvin: “Zašto si tukao svoju magaricu već tri puta? TÓa ja sam istupio da te spriječim, jer te put meni naočigled vodi u propast. <sup>33</sup> Magarica me opazila i preda mnom se uklonila sva tri puta. Da mi se nije uklanjala, već bih te ubio, a nju ostavio na životu.” <sup>34</sup> Onda će Bileam anđelu Jahvinu: “Sagriješio sam! Nisam znao da ti preda mnom stojiš na putu. Ali sad, ako je zlo u tvojim očima, ja ću se vratiti.” <sup>35</sup> Ali anđeo Jahvin odvrati Bileamu: “Idi s tim ljudima, ali samo ono govori što ti ja kažem.” Tako Bileam ode s Balakovim knezovima. <sup>36</sup> Kad je Balak čuo da Bileam dolazi, iziđe mu u susret do grada Moaba što se nalazi na granici Arnona, na kraju područja. <sup>37</sup> “Zar nisam uporno po te slao i pozivao te? Zašto mi nisi došao?” reče Balak Bileamu. “Zar te zaista ne mogu bogato

nagraditi?” <sup>38</sup> “Evo sam ti došao”, reče Bileam Balaku. “Ali hoću li ti moći sada što kazati? Samo što mi Bog stavi na jezik, to ću govoriti.” <sup>39</sup> Pođe zatim Bileam s Balakom i dođoše u Kirjat Husot. <sup>40</sup> Žrtvova Balak i krupne i sitne stoke te od toga pruži Bileamu i knezovima koji su ga pratili. <sup>41</sup> Sutradan uze Balak Bileama i odvede ga gore na Bamot-Baal, odakle mogaše vidjeti krajnji dio naroda.

## 23

<sup>1</sup> I Bileam reče Balaku: “Ovdje mi načini sedam žrtvenika; ovdje mi pripravi sedam junaca i sedam ovnova.” <sup>2</sup> Balak učini kako je Bileam rekao. A onda Balak i Bileam prinesu po jednoga junca i ovna na svakome žrtveniku. <sup>3</sup> Potom će Bileam Balaku: “Ti stoj kod svoje paljenice, a ja idem ne bih li se sreo s Jahvom, pa što mi očituje, kazat ću ti.” I ode na osamljeno mjesto. <sup>4</sup> I Bog srete Bileama, koji mu reče: “Sedam sam žrtvenika podigao i prinio na svakome po jednoga junca i ovna.” <sup>5</sup> A Jahve stavi riječi u usta Bileamu te mu zapovjedi: “Vrati se Balaku i ovako govori.” <sup>6</sup> Bileam se vrati k njemu, a on stajaše uza svoju paljenicu i s njim svi knezovi moapski. <sup>7</sup> Tada on poče svoju pjesmu i reče: “Iz Arama dovede me Balak, kralj Moaba, iz strana istočnih: 'Dođi, prokuni mi Jakova, dođi, gromom udri Izraela!’” <sup>8</sup> Kako mogu proklinjati koga Bog ne proklinje? Kako gromom udarati koga Jahve ne udara? <sup>9</sup> Jer s vrha hridi ja ga gledam, s visoka ga motrim brijega. Gle naroda koji odvojeno živi, među narode on se

ne broji. <sup>10</sup> Prah Jakovljevi tko će prebrojiti; pijesak Izraela tko će izmjeriti! O, da mi je umrijeti smrću pravednika! O, da svršetak moj bude kao njegov!” <sup>11</sup> “Što mi to uradi!” - reče Balak Bileamu. “Dovedoh te da prokuneš moje neprijatelje, a kad tamo, ti ih blagoslovom obasu!” <sup>12</sup> On odgovori: “Zar mi nije dužnost kazati što mi Jahve stavlja u usta?” <sup>13</sup> “Hajde sa mnom na drugo mjesto, odakle ga možeš svega vidjeti” zamoli ga Balak. “Odavde mu vidiš samo jedan kraj, a ne vidiš ga svega. Odande mi ga prokuni!” <sup>14</sup> Povede ga zatim na Sede Sofim, na vrh Pisge. Tu sagradi sedam žrtvenika i na svakom žrtveniku prinese po jednoga junca i ovna. <sup>15</sup> Bileam tada rekne Balaku: “Stoj ovdje kraj svoje paljenice, a ja odoh onamo na susret Bogu.” <sup>16</sup> Jahve sretne Bileama; stavi riječi u njegova usta te mu zapovjedi: “Vrati se k Balaku i tako govori!” <sup>17</sup> I vrati se on Balaku, koji stajaše uza svoju paljenicu i s njim moapski knezovi. Balak ga zapita: “Što je Jahve rekao?” <sup>18</sup> Tada Bileam započne svoju pjesmu i reče: “Ustani, Balače, i poslušaj! Uhom me poslušni, sine Siporov! <sup>19</sup> Bog nije čovjek da bi slagao, nije sin Adama da bi se kajao. Zar on kada rekne, a ne učini, zar obeća, pa ne ispuni? <sup>20</sup> Gle, primih od Boga da blagoslovim, blagoslovit ću i povući neću blagoslova. <sup>21</sup> U Jakovu nesreće ne nazreh, nit' nevolje vidjeh u Izraelu. Jahve, Bog njegov, s njime je, poklik kralju u njemu odzvanja. <sup>22</sup> Iz Egipta Bog ga je izveo, on je njemu k'o rozi bivola. <sup>23</sup> Gatanja nema protiv



Jakova nit' protiv Izraela vraćanja. I kada budu rekli Jakovu i Izraelu: 'Što radi Bog?' <sup>24</sup> gle, ustat će narod k'o lavica, dići će se poput lava: leći neće dok plijen ne proguta, dok ne popije krv pobijenih." <sup>25</sup> Zatim Balak reče Bileamu: "Nemoj ga ni kletvom kleti, ali ni blagoslovom blagoslivljati." <sup>26</sup> Bileam odvrati Balaku. "Zar ti nisam rekao: sve što Jahve kaže, to ću činiti." <sup>27</sup> Potom Balak reče Bileamu: "Hajde! Odvest ću te na drugo mjesto. Možda će Bogu biti pravo da mi ga odande prokuneš." <sup>28</sup> I odvede Balak Bileama na vrh Peora, odakle se pruža vidik na pustaru. <sup>29</sup> "Sagradi mi ovdje sedam žrtvenika", reče Bileam Balaku. "Nadalje, pripremi mi ovdje sedam junaca i sedam ovnova." <sup>30</sup> Balak učini kako je Bileam rekao i prinese po jednoga junca i ovna na svakome žrtveniku.

## 24

<sup>1</sup> Kad opazi Bileam da je Jahvi drago što on blagoslivlja Izraela, ne htjede više ni ići kao prije u potragu za znamenjima, nego se licem okrenu prema pustari. <sup>2</sup> Bileam podiže oči i vidje Izraela utaborena po njegovim plemenima. Na nj siđe Duh Božji <sup>3</sup> i on poče svoju pjesmu te reče: "Proročanstvo Bileama, sina Beorova, proročanstvo čovjeka pronicava pogleda, <sup>4</sup> proročanstvo onoga koji riječi Božje sluša, koji vidi viđenja Svesilnoga, koji pada i oči mu se otvaraju. <sup>5</sup> Kako su lijepi ti šatori, Jakove, i stanovi tvoji, Izraele! <sup>6</sup> Kao dolovi što se steru, kao vrtovi uz obalu rijeke, kao aloje što ih Jahve posadi, kao cedri pokraj voda!

<sup>7</sup> Iz potomstva junak mu izlazi, nad mnogim on vlada narodima. Kralj će njegov nadvisit' Agaga, uzdiže se kraljevstvo njegovo. <sup>8</sup> Iz Egipta Bog ga izveo, on je njemu k'o rozi bivola. On proždire narode dušmanske, on njihove kosti drobi. <sup>9</sup> Skupio se, polegao poput lava, poput lavice: tko ga podići smije? Blagoslovljen bio tko te blagoslivlje, proklet da je tko tebe proklinje!" <sup>10</sup> I usplamtje srdžbom Balak na Bileama i udari rukom o ruku. "Pozvao sam te da prokuneš moje neprijatelje", reče Balak Bileamu, "a kad tamo, ti ih blagoslovi evo triput! <sup>11</sup> Nosi se odmah u svoj kraj. Bio sam rekao: dostojno ću te počastiti! A eto, Jahve te liši časti." <sup>12</sup> Nato Bileam odgovori Balaku: "Zar nisam rekao i tvojim glasnicima koje si k meni poslao: <sup>13</sup> 'Da mi Balak dadne svoju kuću punu srebra i zlata, ne bih mogao prestupiti zapovijed Jahvinu i po svojoj volji činiti bilo dobro, bilo zlo; ono što kaže Jahve, to ću i ja reći.' <sup>14</sup> A sada, kad, evo, odlazim k svome narodu, hajde da ti objavim što će ovaj narod učiniti tvome narodu u budućnosti!" <sup>15</sup> I poče svoju pjesmu i reče: "Proročanstvo Bileama, sina Beorova, proročanstvo čovjeka pronicava pogleda, <sup>16</sup> proročanstvo onoga koji riječi Božje sluša, koji poznaje mudrost Svevišnjega, koji vidi viđenja Svesilnoga, koji pada i oči mu se otvaraju. <sup>17</sup> Vidim ga, ali ne sada: motrim ga, al' ne iz blizine: od Jakova zvijezda izlazi, od Izraela žezlo se diže. On Moabu razbija bokove i svu djecu Šetovu zatire! <sup>18</sup> Edom će njegovim postati posjedom, a Seir zemljom

osvojenom. Razvija snagu svoju Izrael, <sup>19</sup> Jakov vlada nad neprijateljima i uništava preživjele iz Ira.” <sup>20</sup> Bileam se zagleda u Amaleka te poče svoju pjesmu i reče: “Amalek je prvenac među narodima, ali vječna propast njegov je svršetak.” <sup>21</sup> Onda se zagleda u Kenijce te poče svoju pjesmu i reče: “Tvrd je stan tvoj, Kajine, na timoru ti gnijezdo savijeno! <sup>22</sup> Al' gnijezdo pripada Beoru; dokle ćeš Ašuru robovati?” <sup>23</sup> Opet poče svoju pjesmu i reče: “Narodi pomorski sabiru se sa sjevera, <sup>24</sup> a brodovlje od strane Kitima. Podjarmljuju Ašur, podjarmljuju Heber, pa i njega će propast stići vječita.” <sup>25</sup> Potom ustade Bileam te se uputi natrag u svoj kraj. A i Balak ode svojim putem.

## 25

<sup>1</sup> Dok je Izrael boravio u Šitimu, narod se upusti u blud s Moapkama. <sup>2</sup> One pozivahu narod na žrtvovanje svojim bogovima, a narod sudjelovaše u njihovim gozbama i klanjaše se njihovim bogovima. <sup>3</sup> Tako se Izrael osramoti s Baalom peorskim. I Jahve planu gnjevom na Izraela. <sup>4</sup> “Pokupi sve narodne glavare”, reče Jahve Mojsiju. “Objesi ih Jahvi usred bijela dana da se Jahvin gnjev odvрати od Izraela.” <sup>5</sup> Onda Mojsije rekne izraelskim sucima: “Neka svatko pobije one svoje ljude koji su se osramotili s Baalom peorskim.” <sup>6</sup> Baš tada neki Izraelac dođe i dovede k svojoj braći jednu Midjanku naočigled Mojsija i naočigled sve izraelske zajednice koja zaplaka na ulazu u šator sastanka. <sup>7</sup> Kad

to opazi Pinhas, sin Eleazara, sina svećenika Arona, ustade ispred zajednice: uze koplje u ruku <sup>8</sup> i pođe za Izraelcem u odaje i probode ih oboje, Izraelca i ženu; nju kroza slabine. Tako pomor Izraelaca prestade. <sup>9</sup> A onih koji su od pomora pomrli bilo je dvadeset i četiri tisuće. <sup>10</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>11</sup> “Pinhas, sin Eleazara, sina svećenika Arona, odvratio je moj gnjev od Izraelaca, obuzet među njima mojim revnovanjem. Zato u svome revnovanju nisam istrijebio izraelskoga naroda. <sup>12</sup> Kaži mu dakle: 'S njime, evo, sklapam savez mira. <sup>13</sup> Neka to bude za nj i njegove potomke poslije njega savez vječnoga svećeništva, jer je revnovao za svoga Boga i izvršio pomirenje za izraelski narod.” <sup>14</sup> Ime Izraelcu koji je bio ubijen - onome što je ubijen s Midjankom - bijaše Zimri. Bio je sin Salua, glavara jedne od Šimunovih porodica. <sup>15</sup> A ime ubijene žene Midjanke bijaše Kozbi. Bila je kći Surova. Sur je bio glavar jednog plemena, jedne porodice u Midjanu. <sup>16</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>17</sup> “Navali na Midjance i potuci ih, <sup>18</sup> jer su i oni navaljivali na vas svojim lukavštinama kad su lukavo radili protiv vas u slučaju Peora i svoje sestre Kozbi, kćeri glavara midjanskoga, koja je zaglavila u vrijeme pomora nastalog zbog Peora.”

## 26

<sup>1</sup> Poslije toga zla Jahve reče Mojsiju i Eleazaru, sinu svećenika Arona: <sup>2</sup> “Obavite popis sve zajednice sinova Izraelovih, po njihovim porodicama, popišite sve, od dvadeset godina

pa navije, koji su u Izraelu sposobni za borbu.”  
<sup>3</sup> Mojsije, dakle, i svećenik Eleazar popišu ih na Moapskim poljanama, uz Jordan blizu Jerihona,  
<sup>4</sup> sve od dvadeset godina pa navije, kako je Jahve naredio Mojsiju i Izraelcima. Sinovi Izraelovi koji su izašli iz zemlje egipatske bili su: <sup>5</sup> Izraelov prvorođenac Ruben. Sinovi Rubenovi: od Henoka rod Henokovaca; od Palua rod Paluovaca; <sup>6</sup> od Hesrona rod Hesronovaca i od Karmija rod Karmijevaca. <sup>7</sup> To su rodovi Rubenovaca. Njih je bilo četrdeset i tri tisuće sedam stotina i trideset. <sup>8</sup> Paluov sin bijaše Eliab, <sup>9</sup> a sinovi Eliabovi: Nemuel, Datan i Abiram. Taj Datan i Abiram bijahu ugledni članovi zajednice koji se podigoše protiv Mojsija i Arona u buni Korahovoj, kad se pobuniše protiv Jahve. <sup>10</sup> Nato je zemlja rastvorila svoje ralje i progutala ih zajedno s Korahom, kad je smrt pograbila tu skupinu i oganj proždri dvjesta i pedeset ljudi. Tako su postali opomenom. <sup>11</sup> No sinovi Korahovi ne izginuše. <sup>12</sup> Sinovi Šimunovi po svojim rodovima: od Nemuela rod Nemuelovaca; od Jamina rod Jaminovaca; od Jakina rod Jakinovaca; <sup>13</sup> od Zeraha rod Zerahovaca i od Šaula rod Šaulovaca. <sup>14</sup> To su rodovi Šimunovaca, njih dvadeset i dvije tisuće i dvjesta. <sup>15</sup> Sinovi Gadovi po svojim rodovima: od Sefona rod Sefonovaca; od Hagija rod Hagijevaca; od Šunija rod Šunijevaca; <sup>16</sup> od Oznija rod Oznijevaca; od Erija rod Erijevaca; <sup>17</sup> od Aroda roda Arodovaca i od Arelija rod Arelijevaca. <sup>18</sup> To su rodovi Gadovih potomaka. Njih je upisano

četrdeset tisuća i pet stotina. <sup>19</sup> Judini sinovi: Er i Onan. I Er i Onan umriješe u zemlji kanaanskoj. <sup>20</sup> Sinovi Judini po svojim rodovima bijahu: od Šele rod Šelinaca; od Peresa rod Peresovaca i od Zeraha rod Zerahovaca. <sup>21</sup> Peresovi su sinovi opet bili: od Hesrona rod Hesronovaca i od Hamula rod Hamulovaca. <sup>22</sup> To su Judini rodovi. Njih je upisano sedamdeset i šest tisuća i petsto. <sup>23</sup> Sinovi Jisakarovi, prema svojim rodovima: od Tole rod Tolinaca; od Puve rod Puvinaca; <sup>24</sup> od Jašuba rod Jašubovaca i od Šimrona rod Šimronovaca. <sup>25</sup> To su Jisakarovi rodovi. Njih je upisano šezdeset i četiri tisuće i trista. <sup>26</sup> Sinovi Zebulunovi, po svojim rodovima: od Sereda rod Serehovaca; od Elona rod Elonovaca i od Jahleela rod Jahleelovaca. <sup>27</sup> To su rodovi Zebulunovaca. Njih je upisano šezdeset tisuća i pet stotina. <sup>28</sup> Sinovi Josipovi, po svojim rodovima: Manaše i Efrajim. <sup>29</sup> Sinovi Manašeovi: od Makira rod Makirovaca. Makiru se rodio Gilead. Od Gileada rod Gileadovaca. <sup>30</sup> Ovo su bili sinovi Gileadovi: od Jezera rod Jezerovaca; od Heleka rod Helekovaca; <sup>31</sup> od Asriela rod Asrielovaca; od Šekema rod Šekemovaca; <sup>32</sup> od Šemide rod Šemidinaca i od Hefera rod Heferovaca. <sup>33</sup> Heferov sin Selofhad nije imao sinova, nego kćeri. Imena Selofhadovih kćeri bila su: Mahla, Noa, Hogla, Milka i Tirsa. <sup>34</sup> To su Manašeovi rodovi. Njih je upisano pedeset i dvije tisuće i sedam stotina. <sup>35</sup> Ovo su opet sinovi Efrajimovi, po svojim rodovima: od Šutelaha rod Šutelahovaca; od Bekera rod Bekerovaca i od

Tahana rod Tahanovaca. <sup>36</sup> Ovo su sinovi Šutelahovi: od Erana rod Eranovaca. <sup>37</sup> To su rodovi Efrajimovih sinova. Njih je upisano trideset i dvije tisuće i pet stotina. To su sinovi Josipovi, po svojim rodovima. <sup>38</sup> Sinovi Benjaminovi, po svojim rodovima: od Bele rod Belinaca; od Ašbela rod Ašbelovaca; od Ahirama rod Ahiramovaca; <sup>39</sup> od Šefufama rod Šefufamovaca i od Hufama rod Hufamovaca. <sup>40</sup> Belini sinovi bili su: Ard i Naaman. I tako, od Arda rod Ardovaca, a od Naamana rod Naamanovaca. <sup>41</sup> To su sinovi Benjaminovi, po svojim rodovima. Njih je upisano četrdeset i pet tisuća i šest stotina. <sup>42</sup> Ovo su sinovi Danovi, po svojim rodovima: od Šuhama rod Šuhamovaca. To su sinovi Danovi, prema svojim rodovima. <sup>43</sup> Od svih rodova Šuhamovaca bilo je upisano šezdeset i četiri tisuće i četiri stotine. <sup>44</sup> Sinovi Ašerovi, po svojim rodovima: od Jimne rod Jimninaca; od Jišvija rod Jišvijevaca i od Berije rod Berijevaca. <sup>45</sup> Od sinova Berijinih: od Hebera rod Heberovaca i od Malkiela rod Malkielovaca. <sup>46</sup> Ašerovoj kćeri bilo je ime Serah. <sup>47</sup> To su rodovi Ašerovih sinova. Njih je upisano pedeset i tri tisuće i četiri stotine. <sup>48</sup> Sinovi Naftalijevi, po svojim rodovima: od Jahseela rod Jahseelovaca; od Gunija rod Gunijevaca; <sup>49</sup> od Jesera rod Jeserovaca i od Šilema rod Šilemovaca. <sup>50</sup> To su rodovi Naftalijevaca. Po njihovim rodovima upisano ih je četrdeset i pet tisuća i četiri stotine. <sup>51</sup> Bilo je, dakle, upisanih Izraelaca šest stotina i jedna tisuća i

sedam stotina i trideset. <sup>52</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>53</sup> “Tima neka se razdijeli zemlja u baštinu prema broju osoba. <sup>54</sup> Većem broju povećaj njegovu baštinu, a manjem smanji njegovu baštinu; neka se svakomu dadne njegova baština prema broju upisanih. <sup>55</sup> Ali zemlja neka se podijeli kockom: neka se primi u baštinu prema djedovskim plemenskim imenima. <sup>56</sup> Baština se ima podijeliti kockom svakom plemenu prema njegovoj veličini.” <sup>57</sup> Ovo je popis Levijevaca, po njihovim rodovima: od Geršona rod Geršonovaca; od Kehata rod Kehatovaca i od Merarija rod Merarijevaca. <sup>58</sup> Ovo su rodovi Levijevaca: rod Libnijevaca, rod Hebronovaca, rod Mahlijevaca, rod Mušijevaca i rod Korahovaca. Kehatu se rodio Amram. <sup>59</sup> Amramovoj ženi bijaše ime Jokebeda. Bila je kći Levijeva, koja se Leviju rodila u Egiptu. Ona je Amramu rodila: Arona, Mojsija i njihovu sestru Mirjam. <sup>60</sup> Aronu se rodili: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar. <sup>61</sup> Nadab i Abihu poginuli su kad su prinosili neposvećenu vatru pred Jahvom. <sup>62</sup> Svih je popisanih muškaraca od jednog mjeseca pa naviše bilo dvadeset i tri tisuće. Oni nisu bili popisani s Izraelcima i nije im bila dodijeljena baština među Izraelcima. <sup>63</sup> To su, dakle, oni koje je popisao Mojsije i svećenik Eleazar; oni su obavili ovaj popis Izraelaca uz Jordan, na Moapskim poljanama nasuprot Jerihonu. <sup>64</sup> Među njima nije bilo ni jednoga od onih koje su popisali Mojsije i svećenik Aron kad su popisivali Izraelce u Sinajskoj pustinji. <sup>65</sup> Jer Jahve bijaše za njih rekao: “Neka pomru u pustinji i neka nitko od



njih ne ostane, osim Kaleba, sina Jefuneova, i Jošue, sina Nunova!”

## 27

<sup>1</sup> Tada pristupiše kćeri Selofhada, sina Heferova, sina Gileadova, sina Makirova, sina Manašeova iz roda Josipova sina Manašea. A imena kćeri bila su: Mahla, Noa, Hogla, Milka i Tirsa. <sup>2</sup> One stanu pred Mojsija, pred svećenika Eleazara, pred glavare i svu zajednicu na ulazu u Šator sastanka pa reknu: <sup>3</sup> “Naš je otac umro u pustinji. Nije pripadao družini što se pobunila protiv Jahve - Korahovoj družini - nego je umro od svoga vlastitoga grijeha. Sinova nije imao. <sup>4</sup> Zašto bi se odstranilo ime našega oca iz njegova roda? Budući da nije imao sina, daj nama posjed među braćom našega oca!” <sup>5</sup> Mojsije iznese njihov slučaj pred Jahvu. <sup>6</sup> A Jahve reče Mojsiju: <sup>7</sup> “Selofhadove kćeri pravo kažu. Treba svakako da im dadneš posjed koji će biti njihova baština među braćom njihova oca. Prenesi na njih baštinu njihova oca. <sup>8</sup> Nadalje, reci Izraelcima: 'Kad koji čovjek umre a ne imadne sina, prenesite njegovu baštinu na njegovu kćer. <sup>9</sup> Ne imadne li ni kćeri, predajte baštinu njegovoj braći. <sup>10</sup> Ako ne imadne ni braće, njegovu baštinu podajte braći njegova oca. <sup>11</sup> Ako mu otac ne imadne braće, baštinu njegovu podajte najbližem rođaku njegova roda: neka je on uzme u posjed.' Neka to bude zakonska odredba Izraelcima, kako je Jahve naredio Mojsiju.” <sup>12</sup> Jahve reče Mojsiju: “Popni se na ovo brdo Abarim i

razgledaj zemlju koju dajem Izraelcima. <sup>13</sup> A kad budeš razgledao, pridružit ćeš se svojim precima i ti, kako se pridružio i tvoj brat Aron. <sup>14</sup> Jer ste se u pobuni zajednice u pustinji Sin usprotivili mojim ustima umjesto da vodom očitujete moju svetost pred njihovim očima.” (To su Meripske vode kod Kadeša u Sinskoj pustinji.) <sup>15</sup> A Jahvi Mojsije progovori ovako: <sup>16</sup> “Neka Jahve, Bog duhova u svakom tijelu, postavi čovjeka nad ovom zajednicom <sup>17</sup> koji će pred njom izlaziti; koji će pred njom stupati; koji će je izvoditi i uvoditi tako da Jahvina zajednica ne bude kao stado što nema pastira.” <sup>18</sup> “Uzmi Jošuu, sina Nunova!” - reče Jahve Mojsiju. “To je čovjek u kome ima duha. Na nj položi ruku svoju! <sup>19</sup> Onda ga odvedi pred svećenika Eleazara i pred svu zajednicu te mu na njihove oči daj naredbe! <sup>20</sup> Predaj mu dio svoje vlasti da ga sluša sva zajednica sinova Izraelovih. <sup>21</sup> Neka pristupa k svećeniku Eleazaru, koji će za nj tražiti odluke Urima pred Jahvom. Na njegovu zapovijed neka izlaze i na njegovu zapovijed neka ulaze, oni i svi Izraelci s njim - sva zajednica.” <sup>22</sup> Mojsije učini kako mu je Jahve naredio: uzme Jošuu te ga postavi pred svećenika Eleazara i pred svu zajednicu. <sup>23</sup> Položi zatim na nj svoje ruke i dade mu svoje naredbe, kako je Jahve zapovjedio preko Mojsija.

## 28

<sup>1</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>2</sup> “Naredi Izraelcima i reci im: 'Točno u određeno vrijeme prinosite mi moje prinose, moju hranu - žrtve paljene

meni na ugodan miris.' <sup>3</sup> Reci im: Ovo su žrtve paljene koje ćete prinositi Jahvi: Svaki dan dva jednogodišnja janjca bez mane kao trajnu paljenicu. <sup>4</sup> Jedno janje prinosite jutrom, a drugo janje prinosite u suton. <sup>5</sup> A za prinosnicu desetinu efe najboljeg brašna, zamiješena u četvrtini hina čistoga ulja. <sup>6</sup> Trajna je to paljenica koja je već bila prinesena na Sinajskom brdu - žrtva spaljena na ugodan miris Jahvi. <sup>7</sup> Njezina ljevanica neka se sastoji od četvrtine hina za svako janje. Ljevanica vina neka se Jahvi izlijeva u Svetišću. <sup>8</sup> Drugo janje prinosite u suton. Prinosi ga kao i jutarnju prinosnicu i njezinu ljevanicu: kao žrtvu spaljenu Jahvi na ugodan miris." <sup>9</sup> "Na subotnji dan: dva jednogodišnja janjeta bez mane i dvije desetine efe najboljeg brašna, zamiješena s uljem, za prinosnicu, s njezinom ljevanicom. <sup>10</sup> Neka se subotnja paljenica svake subote dodaje trajnoj paljenici i njezinoj ljevanici." <sup>11</sup> "Na početku vaših mjeseci prinosite Jahvi za paljenicu: dva junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca bez mane. <sup>12</sup> Za pojedinog junca kao prinosnicu: tri desetine najboljeg brašna zamiješena s uljem; za svakog ovna kao prinosnicu: dvije desetine efe najboljeg brašna zamiješena s uljem. <sup>13</sup> Za svako janje jednu desetinu efe najboljeg brašna zamiješena s uljem kao prinosnicu. To je paljenica spaljena na ugodan miris Jahvi. <sup>14</sup> Njihove ljevanice neka budu: na junca polovica hina vina; na ovna trećina hina; na janje četvrtina hina. To neka bude mjesečna

paljenica na mlađak svakog mjeseca u godini. <sup>15</sup> Povrh trajne paljenice neka se Jahvi prinosi jedan jarac kao okajnica s njezinom ljevani-com.” <sup>16</sup> “Prvoga mjeseca, četrnaestoga dana u mjesecu, Jahvina je Pasha, <sup>17</sup> a petnaestoga dana toga mjeseca jest blagdan. Neka se sedam dana jedu beskvasni hljebovi. <sup>18</sup> Prvog dana neka bude sveti saziv. Nikakva težačkog posla nemojte raditi. <sup>19</sup> Prinesite Jahvi žrtvu paljenu, žrtvu paljenicu: dva junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca. Neka vam budu bez mane. <sup>20</sup> Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješana s uljem, neka bude: tri desetine efe na junca, dvije desetine efe na ovna, <sup>21</sup> a na svakoga od onih sedam janjaca neka bude jedna desetina efe. <sup>22</sup> Neka bude jedan jarac kao okajnica, da se nad vama izvrši obred pomirenja. <sup>23</sup> Ovo prinosite povrh jutarnje paljenice, koje se prinosi kao trajna paljenica. <sup>24</sup> Tako činite svaki dan za sedam dana; to je hrana, žrtva paljena na ugodan miris Jahvi. To neka se prinosi povrh trajne paljenice i njezine ljevanice. <sup>25</sup> Sedmoga dana neka vam bude sveti savez. Nikakva težačkog posla nemojte raditi!” <sup>26</sup> “I na Dan prvina - na svoj Blagdan sedmica - kad budete Jahvi prinosili prinosnicu, imajte sveti saziv: nikakva težačkog posla nemojte raditi. <sup>27</sup> Za paljenicu na ugodan miris Jahvi prinesite dva junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca. <sup>28</sup> Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješana s uljem, neka bude: na pojedinog junca tri desetine efe, na pojedinoga

ovna dvije desetine efe, <sup>29</sup> a jedna desetina efe na svakoga od onih sedam janjaca. <sup>30</sup> Neka bude i jedan jarac kao okajnica, da se nad vama izvrši obred pomirenja. <sup>31</sup> Prinosite ih povrh trajne paljenice i njezine prinosnice, a neka vam budu bez mane one i njihove ljevanice.”

## 29

<sup>1</sup> “U sedmome mjesecu, na prvi dan mjeseca, imajte sveti saziv. Nikakva težačkog posla nemojte raditi. Neka vam to bude Dan saziivanja. <sup>2</sup> Za paljenicu na ugodan miris Jahvi prinesite: jednoga junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca bez mane. <sup>3</sup> Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješana s uljem, neka bude: tri desetine efe na junca, dvije desetine efe na ovna <sup>4</sup> i jedna desetina efe na svakoga od onih sedam janjaca. <sup>5</sup> Neka bude jedan jarac kao okajnica, da se nad vama izvrši obred pomirenja. <sup>6</sup> Neka to bude povrh paljenice o mlađaku mjesecu i njezine prinosnice, povrh trajne paljenice i njezine prinosnice i povrh njihovih propisanih ljevanica, žrtva spaljena na ugodan miris Jahvi.” <sup>7</sup> “A desetoga dana toga sedmog mjeseca imajte sveti saziv. Postite i nemojte raditi nikakva posla. <sup>8</sup> Prinesite paljenicu Jahvi na ugodan miris: jednoga junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca. Neka su vam bez mane. <sup>9</sup> Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješana s uljem, neka bude: tri desetine efe na junca, dvije desetine na jednoga ovna <sup>10</sup> i jedna desetina efe na svakoga od onih sedam

janjaca. <sup>11</sup> Jedan jarac neka se prinese kao okajnica. To je povrh okajnice na Dan pomirenja, povrh trajne paljenice i njezine prinosnice i njihovih ljevanica.” <sup>12</sup> “Na petnaesti dan sedmoga mjeseca imajte sveti saziv. Nikakva težačkog posla nemojte raditi. Sedam dana svetkujte svečanost Jahvi. <sup>13</sup> A za paljenicu, spaljenu na ugodan miris Jahvi, prinesite: trinaest junaca, dva ovna i četrnaest jednogodišnjih janjaca. Neka su bez mane. <sup>14</sup> Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješana s uljem, neka bude: tri desetine efe na svakoga od trinaest junaca, dvije desetine efe na svakoga od dvaju ovnova <sup>15</sup> i jedna desetina efe na svako pojedino od četrnaestero janjadi. Neka se nadoda jedan jarac kao okajnica. <sup>16</sup> To neka bude povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice. <sup>17</sup> Drugog dana: dvanaest junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane. <sup>18</sup> Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca. <sup>19</sup> Prinesite jednoga jarca kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezinih ljevanica. <sup>20</sup> Trećeg dana: jedanaest junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane. <sup>21</sup> Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca. <sup>22</sup> Prinesite jednoga jarca kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice. <sup>23</sup> Četvrtog dana: deset junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane. <sup>24</sup> Njihovu prinosnicu i njihove

ljevanice prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca. <sup>25</sup> Jednog jarca prinesite kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice. <sup>26</sup> Petog dana: devet junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane. <sup>27</sup> Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca. <sup>28</sup> Prinesite jednog jarca kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice. <sup>29</sup> Šestog dana: osam junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane. <sup>30</sup> Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca. <sup>31</sup> Jednoga jarca prinesite kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezinih ljevanica. <sup>32</sup> Sedmog dana: sedam junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane. <sup>33</sup> Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca. <sup>34</sup> Jednog jarca prinesite kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice. <sup>35</sup> Osmog dana imajte svečani zbor. Nikakva težačkog posla nemojte raditi. <sup>36</sup> A za paljenicu, spaljenu na ugodan miris Jahvi, prinesite: jednog junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca bez mane. <sup>37</sup> Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca. <sup>38</sup> Jednog jarca prinesite kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice. <sup>39</sup> Na svoje određene blagdane prinesite to Jahvi osim svojih zavjetnica

i svojih dragovoljnih žrtava, svojih paljenica, prinosnica, ljevanica i svojih pričesnica.”

## 30

<sup>1</sup> Sve kako mu je Jahve naredio Mojsije kaza Izraelcima. <sup>2</sup> Zatim reče Mojsije glavarima plemena Izraelovih: “Ovo je Jahve naredio. <sup>3</sup> Ako koji čovjek učini zavjet ili se uz zakletvu obveže da će se nečega odreći, neka ne krši svoje riječi; neka izvrši sve što iz njegovih usta izađe! <sup>4</sup> Ako koja žena učini Jahvi zavjet ili se obveže da će se nečega odreći dok je još mlada, u očevu domu, <sup>5</sup> a otac joj sazna za zavjet i obećanje kojim se obvezala pa joj ništa ne rekne, tada su valjani svi njezini zavjeti i valjano je svako obećanje kojim se obvezala. <sup>6</sup> Ali ako joj se otac usprotivi kad sazna, nikakav njezin zavjet ni njezino obećanje kojim se vezala ne vrijedi. Jahve će joj oprostiti jer joj se otac usprotivio. <sup>7</sup> Ako se uda dok je pod svojim zavjetima ili pod obećanjem koje je nepromišljeno izišlo iz njezinih usta, <sup>8</sup> pa njezin muž sazna i pošto je saznao ništa joj ne rekne, tada vrijede njezini zavjeti i vrijede obećanja kojima se obvezala. <sup>9</sup> No ako se njezin muž usprotivi kad o tom sazna, ukida se time njezin zavjet i obećanje što je nepromišljeno izišlo iz njezinih usta. I Jahve će joj oprostiti. <sup>10</sup> A zavjet udovice ili žene otpuštene i sve obveze koje je na se preuzela vrijede za nju. <sup>11</sup> Ako se zavjetuje ili se obveže zakletvom na obećanje dok je u kući svoga muža, <sup>12</sup> pa njezin muž sazna i ništa joj ne rekne, ne usprotivi joj se, svaki je njezin



zavjet valjan i valjano je svako obećanje kojim se obvezala. <sup>13</sup> Ali ako ih njezin muž proglašni ništetnim kad o njima sazna, tada ništa što je izišlo iz njezinih usta, njezini zavjeti ili preuzete obveze neće vrijediti. Muž ih je njezin poništio, i Jahve će joj oprostiti. <sup>14</sup> Svaki zavjet i svaku zakletvu koja obvezuje ženu na neko mrtvenje njezin muž može uzdržati na snazi ili poništiti. <sup>15</sup> Ako joj muž od dana do dana ništa ne rekne, time potvrđuje sve njezine zavjete i sva njezina obećanja kojima se obvezala; on ih je učinio valjanima ako ništa nije rekao kad je o njima čuo. <sup>16</sup> Ali ako ih poništi kasnije, pošto je o njima već čuo, neka snosi njezinu krivnju.” <sup>17</sup> To su uredbе koje je Jahve Mojsiju izdao za muža i njegovu ženu i za oca i njegovu kćer, koja, još mlada, živi u kući očevoj.

## 31

<sup>1</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>2</sup> “Iskali osvetu Izraelaca na Midjancima, a poslije toga pridružiti ćeš se svojim precima.” <sup>3</sup> A Mojsije reče narodu: “Opremite ljude između sebe za pohod na Midjance, <sup>4</sup> da na Midjancima izvrše Jahvinu osvetu. Na vojnu opremite po jednu tisuću od svakoga izraelskog plemena!” <sup>5</sup> I tako su iz izraelskih porodica - tisuću po plemenu - za vojnu skupili dvanaest tisuća. <sup>6</sup> Posla ih Mojsije - tisuću po plemenu - na vojnu zajedno s Pinhasom, sinom svećenika Eleazara. On je nosio posvećene stvari i trube. <sup>7</sup> Oni zavojuju na Midjance, kako je Jahve naredio Mojsiju, i pobiju sve muškarce. <sup>8</sup> Među ostalima pobili su i midjanske kraljeve: Evija,

Rekema, Sura, Hura i Rebu - pet midjanskih kraljeva. Mačem pogube i Bileama, Beorova sina. <sup>9</sup> Odvedu tada Izraelci u ropstvo midjanske žene s njihovom djecom i svu njihovu stoku, krupnu i sitnu, i zaplijene sve njihovo blago. <sup>10</sup> Ognjem spale sve gradove njihove u kojima se živjeli i sva njihova naselja, <sup>11</sup> a sve njihovo uzmu za plijen i pljačku, i ljude i životinje. <sup>12</sup> Onda u tabor na Moapskim poljanama uz Jordan, nasuprot Jerihonu, dovedu Mojsiju, svećeniku Eleazaru i svoj izraelskoj zajednici zarobljenike, plijen i pljačku. <sup>13</sup> Mojsije, svećenik Eleazar i svi glavari zajednice izađu im u susret izvan tabora. <sup>14</sup> Mojsije se razljuti na zapovjednike vojske, tisućnike i satnike, koji se bijahu vratili s toga bojnog pohoda. <sup>15</sup> Reče im: “Što! Na životu ste ostavili sve ženskinje! <sup>16</sup> A baš su žene, po nagovoru Bileamovu, zavele Izraelce da u Peorovu slučaju istupe protiv Jahve. Tako dođe pomor na Jahvinu zajednicu. <sup>17</sup> Stoga svu mušku djecu pobijte! A ubijte i svaku ženu koja je poznala muškarca! <sup>18</sup> A sve mlade djevojke koje nisu poznale muškarca ostavite na životu za se. <sup>19</sup> Vi pak proboravite izvan tabora sedam dana; svi vi koji ste koga ubili i koji ste se ubijenoga dotakli. Čistite se i vi i vaši zarobljenici trećega i sedmoga dana; <sup>20</sup> očistite svu odjeću, sve mješine, sve od kostrijeti napravljeno i sve drvene predmete.” <sup>21</sup> Zatim svećenik Eleazar progovori borcima koji su se vratili iz boja: “Ovo je odredba koju je izdao Jahve Mojsiju: <sup>22</sup> 'Zlato, srebro, bakar, gvožđe, mjed i olovo - <sup>23</sup> sve što

podnosi vatru - provucite kroz vatru i bit će očišćeno.' Ipak, neka se očisti i vodom očišćenja. A sve što ne podnosi vatru provucite kroz vodu.

<sup>24</sup> Sedmoga dana operite svoju odjeću i bit ćete čisti. Poslije toga možete se vratiti u tabor.”

<sup>25</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>26</sup> “Ti, svećenik Eleazar i obiteljske starješine zajednice napravite popis ratnoga plijena, ljudstva i stoke, <sup>27</sup> a onda ratni plijen podijeli napola: na borce koji su išli u borbu i na svu ostalu zajednicu. <sup>28</sup> Od boraca koji su išli u borbu ustavi ujam za Jahvu: jednu glavu od svakih pet stotina, bilo ljudi, bilo krupnog blaga, magaradi ili sitne stoke. <sup>29</sup> Uzmi to od njihove polovice i podaj svećeniku Eleazaru kao podizanicu za Jahvu. <sup>30</sup> A od polovice što zapadne druge Izraelce uzmi po glavu od pedeset, bilo ljudi, bilo krupnog blaga, magaradi ili sitne stoke - od svih životinja - pa ih podaj levitima koji vode brigu o Jahvinu prebivalištu.”

<sup>31</sup> Mojsije i svećenik Eleazar učine kako je Jahve naredio Mojsiju. <sup>32</sup> Ratnoga je plijena bilo, osim pljačke što su vojnici napljačkali: šest stotina sedamdeset i pet tisuća grla sitne stoke, <sup>33</sup> sedamdeset i dvije tisuće grla krupne stoke, <sup>34</sup> šezdeset i jedna tisuća magaradi, <sup>35</sup> a ljudskih duša - žena koje nisu poznale muškarca - bijaše u svemu trideset i dvije tisuće. <sup>36</sup> Prema tome, polovica što je dodijeljena onima koji su išli u borbu bila je: tri stotine trideset i sedam tisuća i pet stotina grla sitne stoke; <sup>37</sup> ujam za Jahvu od sitne stoke šest stotina sedamdeset i pet grla; <sup>38</sup> krupne je stoke bilo trideset i šest

tisuća grla, a njihov ujam za Jahvu sedamdeset i dva grla; <sup>39</sup> magaradi je bilo trideset tisuća i pet stotina, a njihov ujam za Jahvu šezdeset i jedno. <sup>40</sup> Ljudskih je duša bilo šesnaest tisuća, a njihov ujam za Jahvu trideset i dvije osobe. <sup>41</sup> Ujam predade Mojsije svećeniku Eleazaru za podizanicu Jahvi, kako je Jahve naredio Mojsiju. <sup>42</sup> A od polovice koja je zapala druge Izraelce i koju Mojsije odijeli od one što je pripala ljudima koji su se borili - <sup>43</sup> dakle, polovica što je pripala zajednici iznosila je: trista trideset i sedam tisuća i pet stotina grla sitne stoke, <sup>44</sup> a krupne stoke trideset i šest tisuća grla; <sup>45</sup> magaradi trideset tisuća i pet stotina, <sup>46</sup> a ljudskih duša šesnaest tisuća. <sup>47</sup> Tako, od polovice što je pripala Izraelcima Mojsije ostavi po jedno od pedeset, i od ljudstva i od stoke, te ih predade levitima koji su se brinuli o Jahvinu prebivalištu, kako je Jahve naredio Mojsiju. <sup>48</sup> Onda pristupiše k Mojsiju vojnički zapovjednici, tisućnici i satnici, <sup>49</sup> i rekoše mu: "Tvoje sluge prebrojile su borce što bijahu pod našim zapovjedništvom i od nas nitko nije izgubljen. <sup>50</sup> Uz to smo donijeli svoje darove Jahvi: narukvica, orukvica, prstenja, naušnica i ogrlica - na kakvu je tko zlatninu već naišao - da se nad nama obavi obred pomirenja pred Jahvom." <sup>51</sup> Mojsije i svećenik Eleazar prime od njih to zlato, to jest sve te izrađene predmete. <sup>52</sup> Bilo je svega zlata što su kao svoju podizanicu Jahvi donijeli tisućnici i satnici: šesnaest tisuća sedam stotina i pedeset šekela. <sup>53</sup> Svaki je vojnik za se zadržao svoj plijen.

54 Tako Mojsije i svećenik Eleazar uzmu zlato od tisućnika i satnika te ga donesu u Šator sastanka na spomen Izraelcima pred Jahvom.

## 32

<sup>1</sup> Rubenovci i Gadovci imaćahu mnogo, vrlo mnogo blaga. Opaze, međutim, da je zemlja jazerska i zemlja gileadska pogodna za stočarstvo. <sup>2</sup> Zato Gadovci i Rubenovci dođu k Mojsiju, svećeniku Eleazaru i glavarima zajednice pa reknu: <sup>3</sup> “Atarot, Dibon, Jazer, Nimra, Hešbon, Eleale, Sebam, Nebo i Beon - <sup>4</sup> kraj što ga Jahve osvoji pred izraelskom zajednicom - kraj je pogodan za stočarstvo; a sluge tvoje bave se stočarstvom. <sup>5</sup> Ako smo stekli blagonaklonost u tvojim očima”, nastave, “neka se ovaj kraj dade u posjed tvojim slugama. Ne šalji nas preko Jordana!” <sup>6</sup> Mojsije odgovori Gadovcima i Rubenovcima: “Zar da vaša braća idu u rat, a vi da ostanete ovdje? <sup>7</sup> Zašto odvrćate srca Izraelaca da ne prijeđu u zemlju koju im je Jahve predao? <sup>8</sup> Tako su učinili i vaši očevi kad sam ih poslao iz Kadeš Barnee da izvide zemlju. <sup>9</sup> Popeli su se do Eškola i razgledali zemlju, ali su onda ubili srčanost u Izraelcima da ne odu u zemlju koju im je Jahve dao. <sup>10</sup> Onog dana Jahve planu gnjevom. Zakle se i reče: <sup>11</sup> ‘Ljudi što su izišli iz Egipta, kojima je dvadeset ili više godina, jer me nisu vjerno slijedili, nikad neće vidjeti zemlju što sam je pod zakletvom obećao Abrahamu, Izaku i Jakovu!’ <sup>12</sup> Jahvu su jedino vjerno slijedili Kenižanin Kaleb, sin Jefuneov, i sin Nunov Jošua. <sup>13</sup> Jahve je gnjevom planuo na

Izraelce pa ih je pustinjom povlačio četrdeset godina, sve dok ne pomrije sav naraštaj što je u očima Jahvinim zlo postupio. <sup>14</sup> A sad vi - grešni naraštaj - ustajete namjesto svojih očeva da još povećate srdžbu Jahvinu na Izraela. <sup>15</sup> Ako se od njega odvratite, on će još produžiti vaš boravak u pustinji; tako ćete upropastiti sav taj narod.” <sup>16</sup> Onda se oni primaknu k njemu i reknu: “Mi bismo ovdje podigli torove za svoje blago i gradove za svoju nejačad, <sup>17</sup> a sami ćemo pograbiti oružje i poći na čelu Izraelaca dok ih ne dovedemo na njihovo mjesto. Naša nejačad neka ostane - zbog stanovništva ove zemlje - u utvrđenim gradovima. <sup>18</sup> Mi se svojim kućama nećemo vraćati sve dok svaki Izraelac ne zaposjedne svoju baštinu. <sup>19</sup> S njima nećemo dijeliti svoje posjede s onu stranu Jordana niti dalje, jer će nas zapasti naša baština s ovu stranu, na istok od Jordana.” <sup>20</sup> Mojsije im reče: “Ako tako uradite, ako pođete pred Jahvom u boj; <sup>21</sup> ako vi svi naoružani prijedete Jordan pred Jahvom dok on ne rastjera ispred sebe svoje neprijatelje: <sup>22</sup> tada, kad zemlja bude pokorena Jahvi, vi ćete se moći vratiti. Tako ćete biti oslobođeni odgovornosti prema Jahvi i prema Izraelu, a ova će zemlja postati pred Jahvom vaše vlasništvo. <sup>23</sup> Ali ako tako ne uradite, sagriješit ćete protiv Jahve i znajte da će vas stići kazna za vaš grijeh. <sup>24</sup> Sazidajte, dakle, gradove za svoju nejačad i torove za svoju stoku, ali izvršite što ste obećali.” <sup>25</sup> Gadovci i Rubenovci odgovore Mojsiju: “Tvoje će sluge učiniti kako gospodar

naš nalaže. <sup>26</sup> Naša nejačad, naše žene, naša stoka i sve naše blago neka ostanu ondje u gileadskim gradovima, <sup>27</sup> a tvoje sluge, svi koji su za boj sposobni, poći će pred Jahvom u boj, kako naš gospodar nalaže.” <sup>28</sup> Tada za njih Mojsije izda nalog svećeniku Eleazaru, Nunovu sinu Jošui i glavarima obitelji izraelskih plemena. <sup>29</sup> I reče im Mojsije: “Ako Gadovci i Rubenovci, svi oni koji nose oružje, s vama prijeđu Jordan da se bore pred Jahvom i zemlja bude pokorena vama, onda im dajte gileadsku zemlju u vlasništvo. <sup>30</sup> Ali ako ne prijeđu naoružani s vama, neka dobiju baštinu među vama u zemlji kanaanskoj.” <sup>31</sup> Nato odgovore Gadovci i Rubenovci: “Što je god Jahve rekao tvojim slugama, to ćemo učiniti. <sup>32</sup> Mi ćemo naoružani prijeći pred Jahvom u zemlju kanaansku, ali neka nam bude posjed naše baštine s ove strane Jordana.” <sup>33</sup> I tako njima - Gadovcima, Rubencima i polovici plemena Manašea, sina Josipova - dadne kraljevstvo amorejskoga kralja Sihona i kraljevstvo bašanskoga kralja Oga, zemlju s gradovima u njihovim granicama, gradove okolne zemlje. <sup>34</sup> Gadovci sagrađe: Dibon, Atarot i Aroer, <sup>35</sup> Atrot Šofan, Jazer, Jogbohu, <sup>36</sup> Bet Nimru i Bet Haran, utvrđene gradove i torove za stada. <sup>37</sup> Rubenovci sagrađe: Hešbon, Eleale, Kirjatajim, <sup>38</sup> Nebo, Baal Meon - nazivi su izmijenjeni - i Šibmu. Oni prozovu svojim imenima gradove koje su oni podigli. <sup>39</sup> Sinovi Makira, sina Manašeova, odu u Gilead, osvoje ga i protjeraju Amorejce koji bijahu ondje. <sup>40</sup> Mojsije preda

Gilead Manaševu sinu Makiru, i on se u njemu nastani. <sup>41</sup> A Manašev sin Jair ode te zauzme njihova sela pa ih prozva "Jairova sela". <sup>42</sup> Potom ode Nobah i zauzme Kenat i njegova područja te ga nazove svojim imenom "Nobah".

### 33

<sup>1</sup> Ovo su postaje Izraelaca što ih prijeđoše kad iziđoše iz zemlje egipatske u svojim četama pod vodstvom Mojsijevim i Aronovim. <sup>2</sup> Na zapovijed Jahvinu Mojsije je bilježio polazne točke njihova putovanja. Ovo su njihove postaje prema njihovim polaznim točkama. <sup>3</sup> Iz Ramsesa krenuše u prvome mjesecu. Bio je petnaesti dan prvoga mjeseca - sutradan poslije Pashe - kad se Izraelci zaputiše uzdignutih pesnica i naočigled sviju Egipćana, <sup>4</sup> dok su Egipćani pokopavali one koje je Jahve između njih pobio, to jest sve prvorođence, i tako nad njihovim božanstvima izvršio pravdu. <sup>5</sup> Krenu dakle Izraelci iz Ramsesa i utabore se u Sukotu. <sup>6</sup> Zatim odu iz Sukota i utabore se u Etamu, baš na rubu pustinje. <sup>7</sup> Pođu iz Etama, a onda okrenu prema Pi Hahirotu, koji se nalazi nasuprot Baal Sefona. Tabore postave pred Migdolom. <sup>8</sup> Krenu od Pi Hahirota i prijeđu posred mora u pustinju. Išli su tri dana pustinjom Etanom, a onda se utabore u Mari. <sup>9</sup> Zatim odu iz Mare i stignu u Elim. U Elimu je bilo dvanaest izvor-voda i sedamdeset palma. Tu su se utaborili. <sup>10</sup> Potom krenu iz Elima te se utabore uz Crveno more. <sup>11</sup> A otišavši od Crvenog mora, utabore se u pustinji Sinu. <sup>12</sup> Potom odu iz pustinje Sina i postave tabore u Dofki. <sup>13</sup> Otišavši



iz Dofke, utabore se u Alušu. <sup>14</sup> Krenu iz Aluša i utabore se u Refidimu. Tu narod nije imao vode da pije. <sup>15</sup> Odu iz Refidima te se utabore u Sinajskoj pustinji. <sup>16</sup> Krenu iz Sinajske pustinje te se utabore u Kibrot Hataavi. <sup>17</sup> Odu iz Kibrot Hataave te se utabore u Haserotu. <sup>18</sup> Onda odu iz Haserota i utabore se u Ritmi. <sup>19</sup> Krenu iz Ritme i utabore se u Rimon Peresu. <sup>20</sup> Odu iz Rimon Peresa i utabore se u Libni. <sup>21</sup> Iz Libne odu i utabore se u Risi. <sup>22</sup> Odu iz Rise te se utabore u Kehelati. <sup>23</sup> Odu iz Kehelate i utabore se na brdu Šeferu. <sup>24</sup> Odu s brda Šefera i utabore se u Haradi. <sup>25</sup> Odu iz Harade i utabore se u Makhelotu. <sup>26</sup> Odu iz Makhelota te se utabore u Tahatu. <sup>27</sup> Odu iz Tahata i utabore se u Tarahu. <sup>28</sup> Iz Taraha odu i utabore se u Mitki. <sup>29</sup> Odu iz Mitke i utabore se u Hašmoni. <sup>30</sup> Iz Hašmone odu i utabore se u Moserotu. <sup>31</sup> Odu iz Moserota i utabore se u Bene Jaakanu. <sup>32</sup> Odu iz Bene Jaakana i utabore se u Hor Gidgadu. <sup>33</sup> Odu iz Hor Gidgada i utabore se u Jotbati. <sup>34</sup> Odu iz Jotbate i utabore se u Abroni. <sup>35</sup> Iz Abrone odu i utabore se u Esion Geberu. <sup>36</sup> Iz Esion Gebera odu i utabore se u pustinji Sinu, to jest u Kadešu. <sup>37</sup> Iz Kadeša krenu te se utabore na brdu Horu, na granici zemlje edomske. <sup>38</sup> Na zapovijed Jahvinu svećenik se Aron pope na brdo Hor i tu umre na prvi dan petoga mjeseca, u četrdesetoj godini nakon izlaska Izraelaca iz egipatske zemlje. <sup>39</sup> Aronu je bilo stotinu dvadeset i tri godine kad je preminuo na brdu Horu. <sup>40</sup> Aradski kralj, Kanaanac, koji je živio u kanaanskom kraju Negebu, čuo je o dolasku Izraelaca. <sup>41</sup> S brda Hora odu te se utabore u Salmoni. <sup>42</sup> Odu iz Salmone i utabore se

u Punonu. <sup>43</sup> Odu iz Punona i utabore se u Obotu. <sup>44</sup> Odu iz Obota i utabore se na moapskom području u Ije-Abarimu. <sup>45</sup> Odu iz Ije-Abarima i utabore se u Dibon Gadu. <sup>46</sup> Iz Dibon Gada odu i utabore se u Almon Diblatajimu. <sup>47</sup> Iz Almon Diblatajima odu i utabore se na Abarimskim bregovima, pred Nebom. <sup>48</sup> Odu s Abarimskih bregova i utabore se na Moapskim poljanama, uz Jordan, nasuprot Jerihonu; <sup>49</sup> taborovali su uz Jordan od Bet Haješimota sve do Abel Hašitima na Moapskim poljanama. <sup>50</sup> Na Moapskim poljanama uz Jordan, nasuprot Jerihonu, Jahve reče Mojsiju: <sup>51</sup> “Ovako reci Izraelcima: 'Kad prijeđete preko Jordana u zemlju kanaansku, <sup>52</sup> potjerajte ispred sebe sve stanovnike te zemlje, uništite sve njihove slike; uništite sve njihove salivene kumire i sve njihove uzvišice porušite. <sup>53</sup> Onda zaposjednite zemlju i u njoj se nastanite, jer sam vam je predao da je zaposjednete. <sup>54</sup> Zemlju razdijelite kockom među svoje rodove. Brojnijem povećajte dio, a manjem smanjite. Gdje god kocka padne, bilo za koga, neka je to njegovo, a prema otačkim plemenima dijelite im baštinu. <sup>55</sup> Ako stanovnike zemlje ispred sebe ne potjerate, onda će oni koje od njih na životu ostavite biti trnje u vašim očima i bodljike u vašim bokovima; dosađivat će vam u zemlji u kojoj budete živjeli <sup>56</sup> i postupit ću s vama kako sam mislio postupiti s njima.”

## 34

<sup>1</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>2</sup> “Izdaj Izraelcima naredbu i reci im: 'Kad uđete u kanaansku

zemlju, ta će vam zemlja pripasti u baštinu, zemlja kanaanska sa svojim granicama. <sup>3</sup> Južna strana protezat će vam se od pustinje Sina uz Edom. Južna će vam granica početi s kraja Slanog mora na istočnoj strani. <sup>4</sup> Onda će vam granica skrenuti na jug, prema Akrabimskoj strmini, i nastaviti se preko Sina. Doprijet će na jugu do Kadeš Barnee; zatim će izaći prema Hasar Adaru i nastaviti se do Asmone. <sup>5</sup> Od Asmone granica će skrenuti prema Egipatskom potoku i izaći će na more. <sup>6</sup> Zapadna granica bit će vam Veliko more; neka vam je to granica prema zapadu. <sup>7</sup> A ovo će vam biti sjeverna granica: od Velikog mora povucite crtu na brdo Hor; <sup>8</sup> s brda Hora onda potegnite crtu do ulaza u Hamat; završetak granice bit će Sedada. <sup>9</sup> Onda će se granica protegnuti do Zifrona i završiti u Hasar Enanu. To će vam biti sjeverna granica. <sup>10</sup> Za svoju istočnu granicu povucite crtu od Hasar Enana do Šefama. <sup>11</sup> Granica će se spuštati od Šefama do Rible, istočno od Ajina. Odande će se granica spustiti i doprijeti do istočne obale Kineretskog jezera. <sup>12</sup> Iza toga spustit će se granica niz Jordan da završi u Slanome moru. To će biti vaša zemlja sa svojim granicama naokolo.” <sup>13</sup> Tada Mojsije naredi Izraelcima: “To je zemlja koju ćete kockom dobiti u baštinu, a za koju je zapovjedio Jahve da je dobije devet plemena i polovica jednog plemena. <sup>14</sup> Jer pleme Rubenovaca prema svojim porodicama, zatim pleme Gadovaca prema svojim porodicama već primiše svoju baštinu, kao što je svoju baštinu

primila i polovica plemena Manašeova. <sup>15</sup> Ta dva plemena i pol primila su svoje baštine s one strane Jordana, nasuprot Jerihonu, s istočne strane.” <sup>16</sup> Jahve reče Mojsiju: <sup>17</sup> “Ovo su imena ljudi koji će vam zemlju podijeliti: svećenik Eleazar i Nunov sin Jošua; <sup>18</sup> i od svakoga plemena uzmi po jednoga glavara za razdiobu zemlje. <sup>19</sup> Ovo su imena tih ljudi: Kaleb, sin Jefuneov; od plemena Judina; <sup>20</sup> Šemuel, sin Amihudov, od plemena Šimunova; <sup>21</sup> Elidad, sin Kisonov, od plemena Benjaminova; <sup>22</sup> knez Buki, sin Joglijev, od plemena Danovaca. <sup>23</sup> Od sinova Josipovih: knez Haniel, sin Efodov, od plemena Manaševaca; <sup>24</sup> knez Kemuel, sin Šiftanov, od plemena Efrajimovaca; <sup>25</sup> knez Elisafan, sin Parnakov, od plemena Zebulunovaca; <sup>26</sup> knez Paltiel, sin Azanov, od plemena Jisakarovaca; <sup>27</sup> knez Ahihud, sin Šelomijev, od plemena Ašerovaca; <sup>28</sup> knez Pedahel, sin Amihudov, od plemena Naftalijevaca.” <sup>29</sup> To su oni kojima je Jahve naložio da Izraelcima izdijele baštinu u zemlji kanaanskoj.

## 35

<sup>1</sup> Reče Jahve Mojsiju na Moapskim poljanama kod Jordana, nasuprot Jerihonu: <sup>2</sup> “Naredi Izraelcima da ustupe levitima od baštine koju posjeduju gradove gdje će stanovati i pašnjake oko gradova. To dajte levitima. <sup>3</sup> Neka gradovi budu njima za stanovanje, a okolni pašnjaci neka budu za njihova goveda, njihovo blago i sve njihove životinje. <sup>4</sup> Pašnjaci uz gradove

koje ustupite levitima neka zahvate od gradskih zidina van do tisuću lakata naokolo. <sup>5</sup> Izmjerite od grada van dvije tisuće lakata s istočne strane, dvije tisuće lakata s južne strane, dvije tisuće lakata sa zapadne strane i sa sjeverne strane dvije tisuće lakata, tako da grad bude u sredini. To neka im budu gradski pašnjaci. <sup>6</sup> Od gradova koje budete dali levitima šest će ih biti gradovi-utočišta, koje ćete ustupiti da ubojica može tamo pobjeći. Ovima dodajte još četrdeset i dva grada. <sup>7</sup> Tako će svih gradova koje ustupite levitima biti četrdeset i osam gradova s njihovim pašnjacima. <sup>8</sup> A gradove koje budete izdvajali od vlasništva Izraelaca, od onih koji ih imaju mnogo uzmite više, a manje od onih koji imaju malo. Neka svatko ustupi gradove levitima prema omjeru baštine koju bude primio.” <sup>9</sup> Nadalje reče Jahve Mojsiju: <sup>10</sup> “Govori Izraelcima i reci im: 'Kad prijedete preko Jordana u zemlju kanaansku, <sup>11</sup> označite sebi gradove koji će vam služiti kao gradovi-utočišta, kamo može pobjeći ubojica koji nehotice koga ubije. <sup>12</sup> Ti gradovi neka vam budu utočište od osvetnika, tako da ubojica ne moradne poginuti dok ne stane na sud pred zajednicu. <sup>13</sup> Od gradova koje ustupite bit će vam šest gradova za utočište. <sup>14</sup> Dodijelite tri grada s onu stranu Jordana, a tri grada u zemlji kanaanskoj. Neka to budu gradovi-utočišta. <sup>15</sup> Tih šest gradova neka budu za utočište kako Izraelcima tako i strancu i došljaku koji među njima borave, kamo može pobjeći tko god ubije koga nehotice. <sup>16</sup> Ali ako tko udari

koga gvozdanim predmetom te ga usmrti, to je onda ubojica. Ubojica mora glavom platiti. <sup>17</sup> Udari li ga iz ruke kamenom od kojega čovjek može poginuti i zbilja pogine, to je opet ubojica. Ubojica mora glavom platiti. <sup>18</sup> Ili ako ga udari iz ruke kakvim drvenim predmetom od kojega može umrijeti i zbilja umre, i to je ubojica. Ubojica mora glavom platiti. <sup>19</sup> Krvni osvetnik mora sam ubojicu usmrtiti. Kad ga sretne, neka ga ubije. <sup>20</sup> Nadalje, ako tko koga gurne iz mržnje ili na nj nešto baci namjerno te ga usmrti, <sup>21</sup> ili ga udari rukom iz zlobe te udareni umre, napadač mora zaglaviti - on je ubojica. Krvni osvetnik neka ubojicu ubije čim ga sretne. <sup>22</sup> No gurne li ga slučajno, ne iz neprijateljstva, ili nešto na nj baci, ali ne iz zasjede, <sup>23</sup> ili iz nepažnje na njega obori kakav kamen od kojega čovjek može poginuti te ga usmrti, a nije mu bio neprijatelj niti mu je zlo želio - <sup>24</sup> tada neka zajednica prosudi između ubojice i krvnog osvetnika prema ovim pravilima: <sup>25</sup> Zajednica mora izbaviti ubojicu iz ruku krvnog osvetnika; onda neka ga zajednica vrati u grad-utočište kamo je pobjegao; tu neka on ostane do smrti velikoga svećenika koji je bio pomazan svetim uljem. <sup>26</sup> Ali ako ubojica ikad izađe izvan granice utočišta kamo je pobjegao, <sup>27</sup> pa na nj nabasa krvni osvetnik izvan granica njegova grada-utočišta te krvni osvetnik ubije ubojicu, to mu se ne računa u krvoproliće, <sup>28</sup> jer ubojica mora ostati u gradu-utočištu do smrti velikoga svećenika. A poslije smrti velikoga svećenika

može se vratiti na svoj posjed. <sup>29</sup> Neka vam takvi budu sudbeni postupci od naraštaja do naraštaja svuda gdje budete boravili. <sup>30</sup> Za svako ubojstvo čovjeka kazna smrti nad ubojicom može se izvršiti na dokaz svjedoka. Nitko se ne može smrću kazniti na dokaz samo jednog svjedoka. <sup>31</sup> Ne smijete primati otkupnine za život ubojice koji je zaslužio smrt: on mora umrijeti. <sup>32</sup> Niti smijete primati otkupnine od bilo koga koji, pošto je pobjegao u svoj grad-utočište, hoće da se vrati i da živi na svome tlu prije smrti velikoga svećenika. <sup>33</sup> Nemojte oskvrnjivati zemlje u kojoj živite. A krvoprolicem zemlja se oskvrnjuje. Za zemlju na kojoj je krv prolivena pomirenje se ne može pribaviti, osim krvlju onoga koji ju je prolio. <sup>34</sup> Ne smije se obeščasčivati zemlja u kojoj živite i usred koje ja boravim, jer ja, Jahve, prebivam među sinovima Izraelovim.”

## 36

<sup>1</sup> Tada pristupe obiteljski glavari od roda sinova Gileada, sina Makirova, sina Manašeova, jednoga roda Josipovih sinova, te pred Mojsijem i starješinama, glavarima obitelji, <sup>2</sup> reknu: “Jahve je naredio našem gospodaru da kockom dade ovu zemlju u baštinu Izraelcima; nadalje, našem je gospodaru naredio Jahve da baštinu našega brata Selofhada dade njegovim kćerima. <sup>3</sup> Ali ako se one udaju za koga iz drugog izraelskoga plemena, onda će njihova baština biti otrgnuta od naše djedovske baštine i biti priključena baštini plemena kojemu one pripadnu. Tako će se okrnjiti baština koja kockom pripadne nama.

<sup>4</sup> A kada nastupi jubilej Izraelcima, baština će se tih žena dodati baštini plemena kojemu pripadnu. Tako će njihova baština biti oduzeta od baštine našega pradjedovskog plemena.” <sup>5</sup> I po zapovijedi Jahvinoj Mojsije naredi Izraelcima: “Pleme Josipovih sinova pravo govori. <sup>6</sup> Ovo naređuje Jahve za Selofhadove kćeri: Neka se one udaju za onoga koji im se učini dobar, samo neka se udaju u rod svoga očinskoga plemena. <sup>7</sup> Baština Izraelaca ne smije se prenositi iz jednoga plemena u drugo; i svaki Izraelac mora ostati privezan uz pradjedovsku baštinu svoga plemena. <sup>8</sup> Zato se svaka djevojka koja steče baštinu u izraelskim plemenima mora udati za nekoga u plemenu kojemu pripada rod joj očev, tako da bi svaki Izraelac sačuvao baštinu svoga oca. <sup>9</sup> Tako se baština neće prenositi iz jednoga plemena u drugo, nego će svako izraelsko pleme prianjati uza svoju baštinu.” <sup>10</sup> Kako je Jahve Mojsiju naredio, tako su i učinile kćeri Selofhadove: <sup>11</sup> Mahla, Tirsa, Hogla, Milka i Noa, kćeri Selofhadove, udaše se za sinove svojih stričeva. <sup>12</sup> Kako su se udale u rod potomstva Manašea, Josipova sina, njihova je baština ostala u plemenu kojemu pripadaše rod im očev. <sup>13</sup> To su zapovijedi i zakoni koje je Jahve preko Mojsija izdao Izraelcima na Moapskim poljanama uz Jordan, nasuprot Jerihonu.



**Sveta Biblija**  
**The Holy Bible in the Croatian language, translated**  
**by Ivan Šarić Sarajevo**

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

---

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source  
files dated 17 Dec 2019

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7